

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.646/2017. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 34 de unități administrativ-teritoriale din județul Mureș	2–37
7. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți	38–40
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 27 din 12 decembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	41–47

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 34 de unități administrativ-teritoriale din județul Mureș

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 34 de unități administrativ-teritoriale din județul Mureș, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Adămuș — sectoarele cadastrale nr. 36, 46, 47, 50, 76, 81, 82, 83, 84, 85, 88 și 91;

b) unitatea administrativ-teritorială Albești — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 35, 41, 43, 45, 46, 49, 50, 51, 52, 53, 60, 61 și 62;

c) unitatea administrativ-teritorială Aluniș — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 27, 28, 29, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 56, 57, 58, 59, 63, 64, 65 și 66;

d) unitatea administrativ-teritorială Apold — sectoarele cadastrale nr. 34, 35, 36, 37, 38, 48, 49, 50, 51, 54, 64, 66, 84, 85, 89, 90, 104 și 105;

e) unitatea administrativ-teritorială Ațintiș — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 9, 23, 24, 25, 27, 41, 42, 52, 53 și 79;

f) unitatea administrativ-teritorială Băgaciu — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3 și 17;

g) unitatea administrativ-teritorială Bălăușeri — sectoarele cadastrale nr. 9, 10, 11, 13 și 41;

h) unitatea administrativ-teritorială Breaza — sectoarele cadastrale nr. 7, 8, 9, 10, 17, 19, 21, 22, 37, 43, 44, 45, 49, 51, 52, 66, 68, 69, 73, 74, 75, 76, 88, 91 și 93;

i) unitatea administrativ-teritorială Ceuășu de Câmpie — sectoarele cadastrale nr. 1, 8, 17, 19, 27, 32, 38, 39, 55, 65, 67, 68, 81, 83, 89, 90, 92, 95, 106, 115, 119 și 123;

j) unitatea administrativ-teritorială Chibed — sectoarele cadastrale nr. 13, 14, 16, 17, 18, 22, 26, 27, 28 și 29;

k) unitatea administrativ-teritorială Chiheru de Jos — sectoarele cadastrale nr. 28, 29, 35, 36, 44, 59, 60, 61, 66, 67, 68, 69, 70, 71 și 72;

l) unitatea administrativ-teritorială Coroisânmartin — sectoarele cadastrale nr. 10, 14, 21, 22, 28, 30, 32, 34, 35, 37, 38, 42, 43, 44, 57 și 58;

m) unitatea administrativ-teritorială Crăciunești — sectoarele cadastrale nr. 27, 28, 48, 49, 54, 56, 63, 66, 67, 68, 83, 84 și 91;

n) unitatea administrativ-teritorială Crăiești — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 8, 11, 12, 16, 17, 18, 23, 24, 26, 28, 36, 37, 38 și 41;

o) unitatea administrativ-teritorială Fărăgău — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 21, 22, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 39, 40, 41, 43, 44, 45, 59 și 62;

p) unitatea administrativ-teritorială Fântânele — sectoarele cadastrale nr. 1, 3, 4, 5, 44, 45 și 46;

q) unitatea administrativ-teritorială Gălești — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 13, 14, 19, 31, 32 și 33;

r) unitatea administrativ-teritorială Gurghiu — sectorul cadastral nr. 90;

- s) unitatea administrativ-teritorială Hodac — sectoarele cadastrale nr. 34, 39, 42, 52, 57, 59, 60, 61, 62, 66, 74, 75, 76, 79, 83, 87, 98, 99, 108, 109 și 110;
- ș) unitatea administrativ-teritorială Ibănești — sectoarele cadastrale nr. 41, 42, 45, 59, 62 și 64;
- t) unitatea administrativ-teritorială Lunca — sectoarele cadastrale nr. 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 30, 33, 34, 57, 58, 59, 64, 65, 83, 84, 88, 89, 90, 99 și 100;
- ț) unitatea administrativ-teritorială Măgherani — sectoarele cadastrale nr. 28, 32, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 49, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83 și 84;
- u) unitatea administrativ-teritorială Miheșu de Câmpie — sectoarele cadastrale nr. 5, 25, 27, 35, 36, 55, 56, 57, 59, 85, 86 și 91;
- v) unitatea administrativ-teritorială Nadeș — sectoarele cadastrale nr. 1, 4, 5, 18, 19, 20, 29, 30, 35, 55, 63, 69, 76, 77, 80, 82, 84, 85, 86 și 87;
- w) unitatea administrativ-teritorială Ogra — sectoarele cadastrale nr. 1, 7, 9, 11, 17, 21, 23, 33, 38, 41, 42, 43, 47, 48, 52, 53, 57 și 58;
- x) unitatea administrativ-teritorială Păsăreni — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 19, 23, 25, 26, 30, 31 și 32;
- y) unitatea administrativ-teritorială Sărățeni — sectorul cadastral nr. 32;
- z) unitatea administrativ-teritorială Sârmașu — sectoarele cadastrale nr. 16, 17, 22, 23, 27, 28, 29, 30, 42, 43, 50, 51, 53, 55, 56, 58, 62, 77, 85, 89, 90, 91, 92, 93 și 94;
- aa) unitatea administrativ-teritorială Șincai — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 24, 26, 29, 30, 31, 33, 44, 45, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 67 și 68;
- bb) unitatea administrativ-teritorială Sânpetru de Câmpie — sectoarele cadastrale nr. 3, 18, 39, 52, 53, 54, 55, 59, 60, 89, 90, 91, 97, 98, 99, 104, 105, 113 și 114;
- cc) unitatea administrativ-teritorială Solovăstru — sectoarele cadastrale nr. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 22, 24, 31, 32, 33, 34 și 37;
- dd) unitatea administrativ-teritorială Suplac — sectoarele cadastrale nr. 1, 8, 9, 12, 21, 24, 27, 29, 30, 31, 44 și 47;
- ee) unitatea administrativ-teritorială Vătava — sectoarele cadastrale nr. 20, 21, 27, 37, 38, 39, 40, 59, 60, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 76, 90, 91, 95, 96, 100, 103 și 106;
- ff) unitatea administrativ-teritorială Zagăr — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 34, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 70, 72, 73, 74, 75, 78, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 91, 95, 96, 97, 98, 101, 102, 104, 105 și 106.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—34*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—34 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 decembrie 2017.

Nr. 1.646.

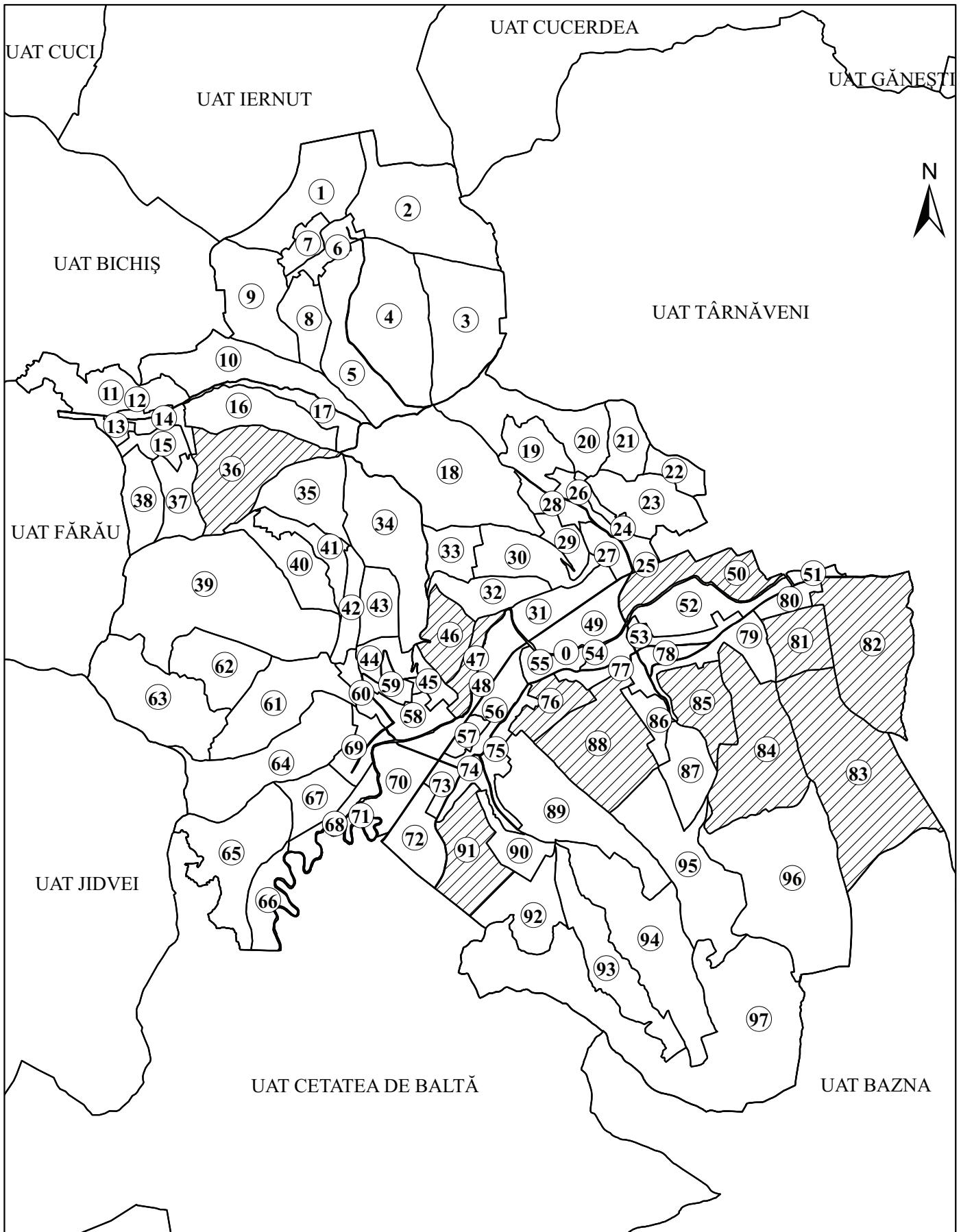
*) Anexele nr. 1—34 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: ADĂMUȘ

Sectoare: 36,46,47,50,76,81,82,83,84,85,88,91

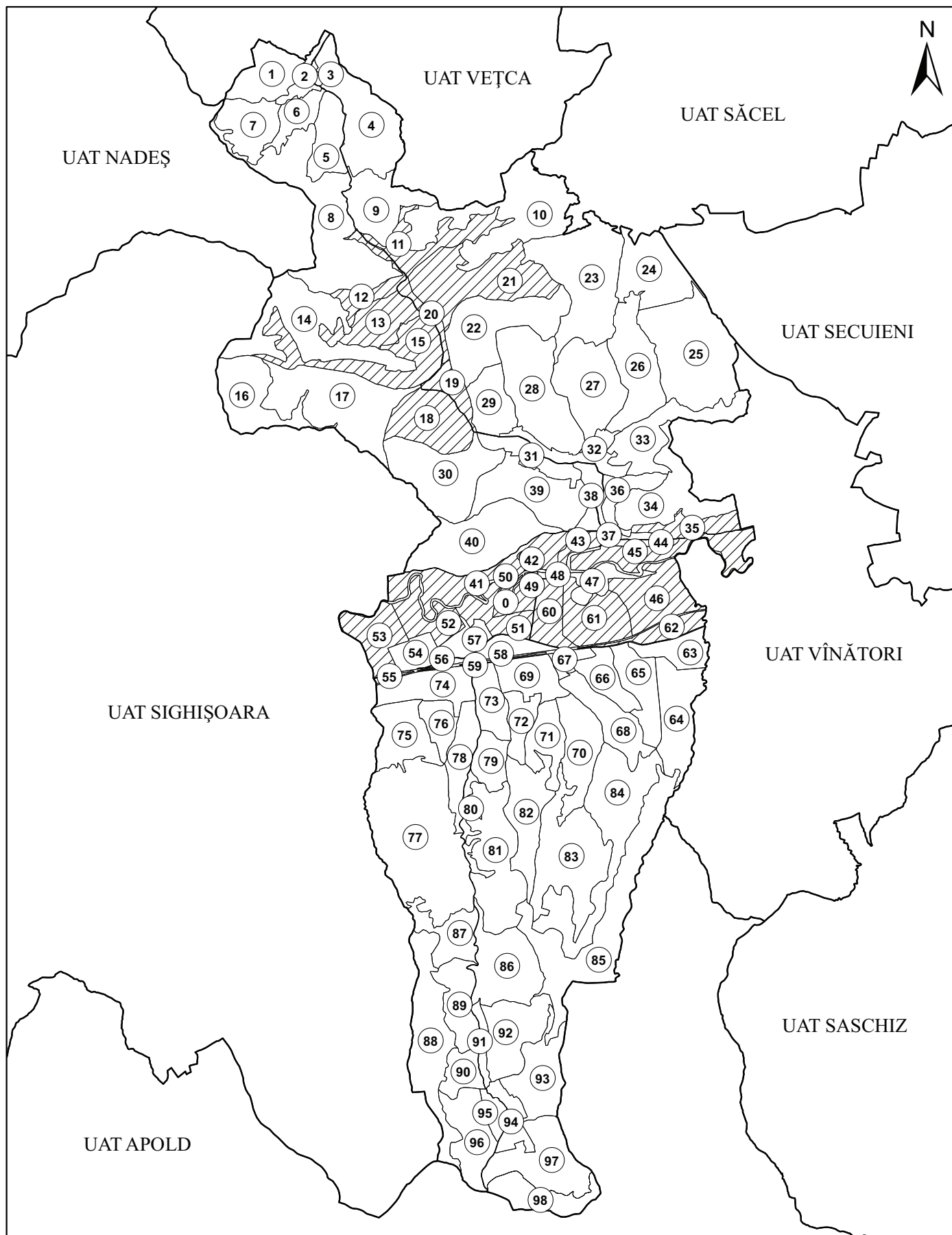

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: ALBEȘTI

Sectoare: 11,12,13,15,18,19,20,21,35,41,43,45,46,49,50,51,52,53,60,61,62

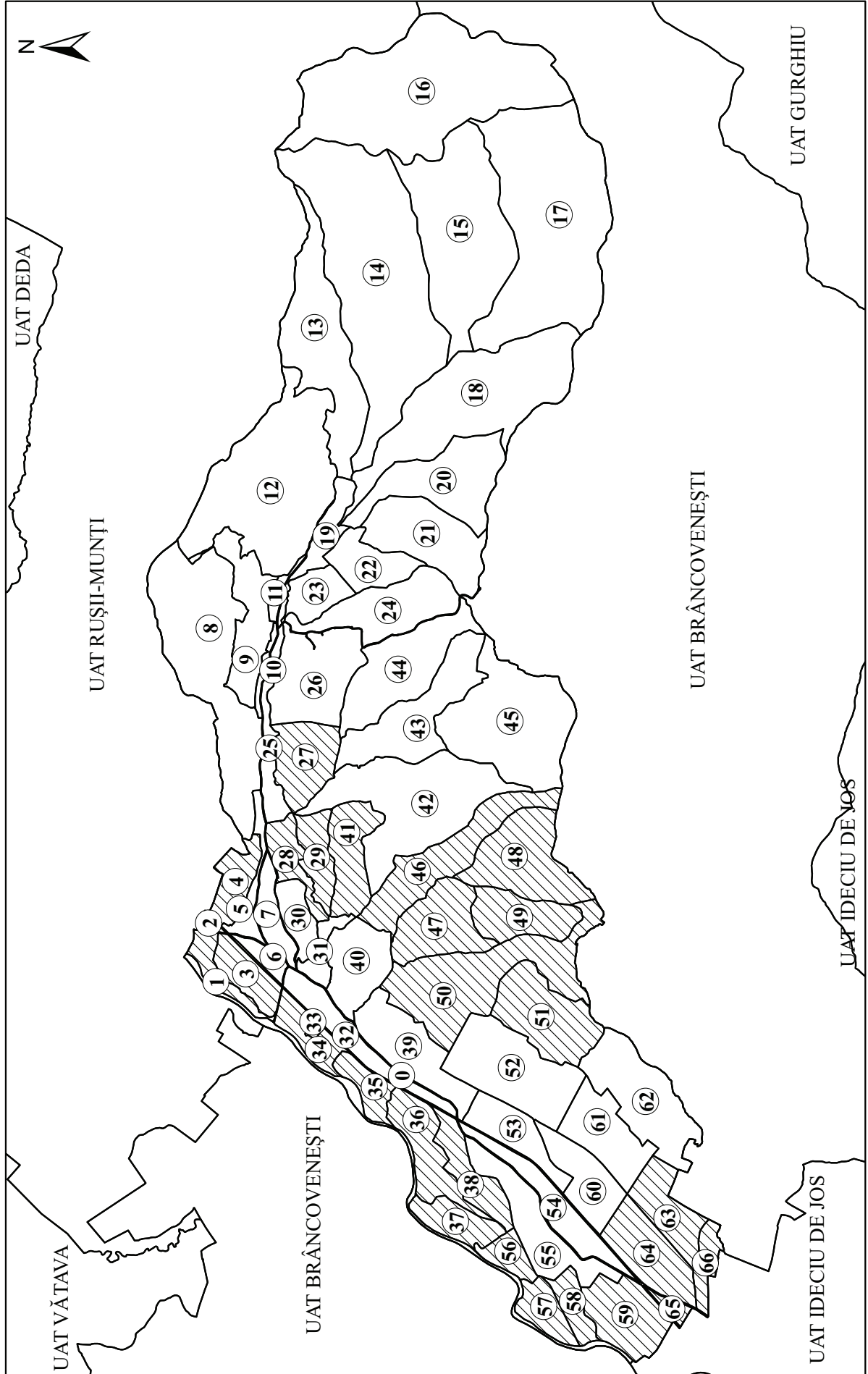

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

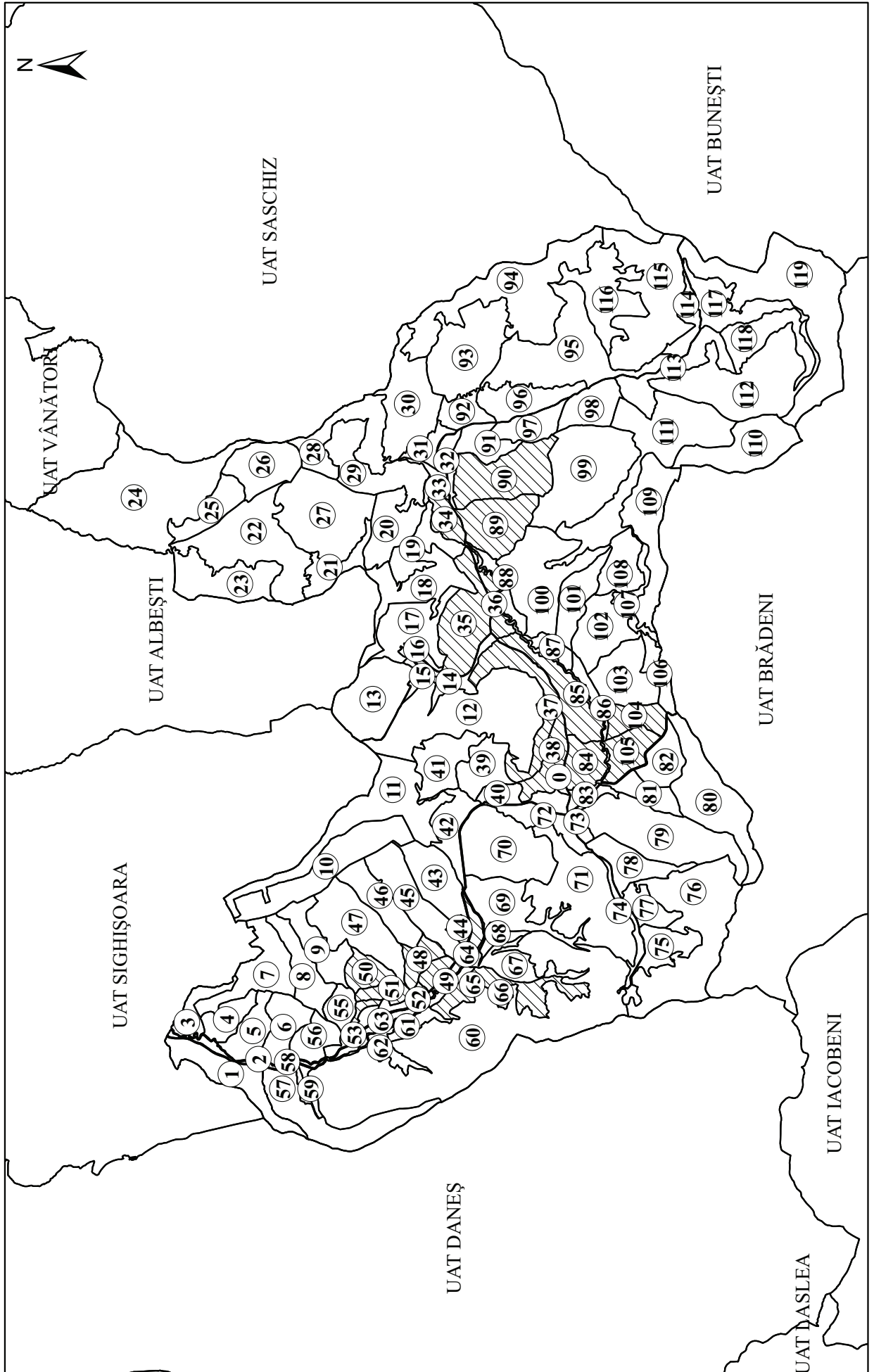
UAT: ALUNIȘ

Sectoare: 1,2,3,4,27,28,29,34,35,36,37,38,41,46,47,48,49,50,51,56,57,58,59,63,64,65,66

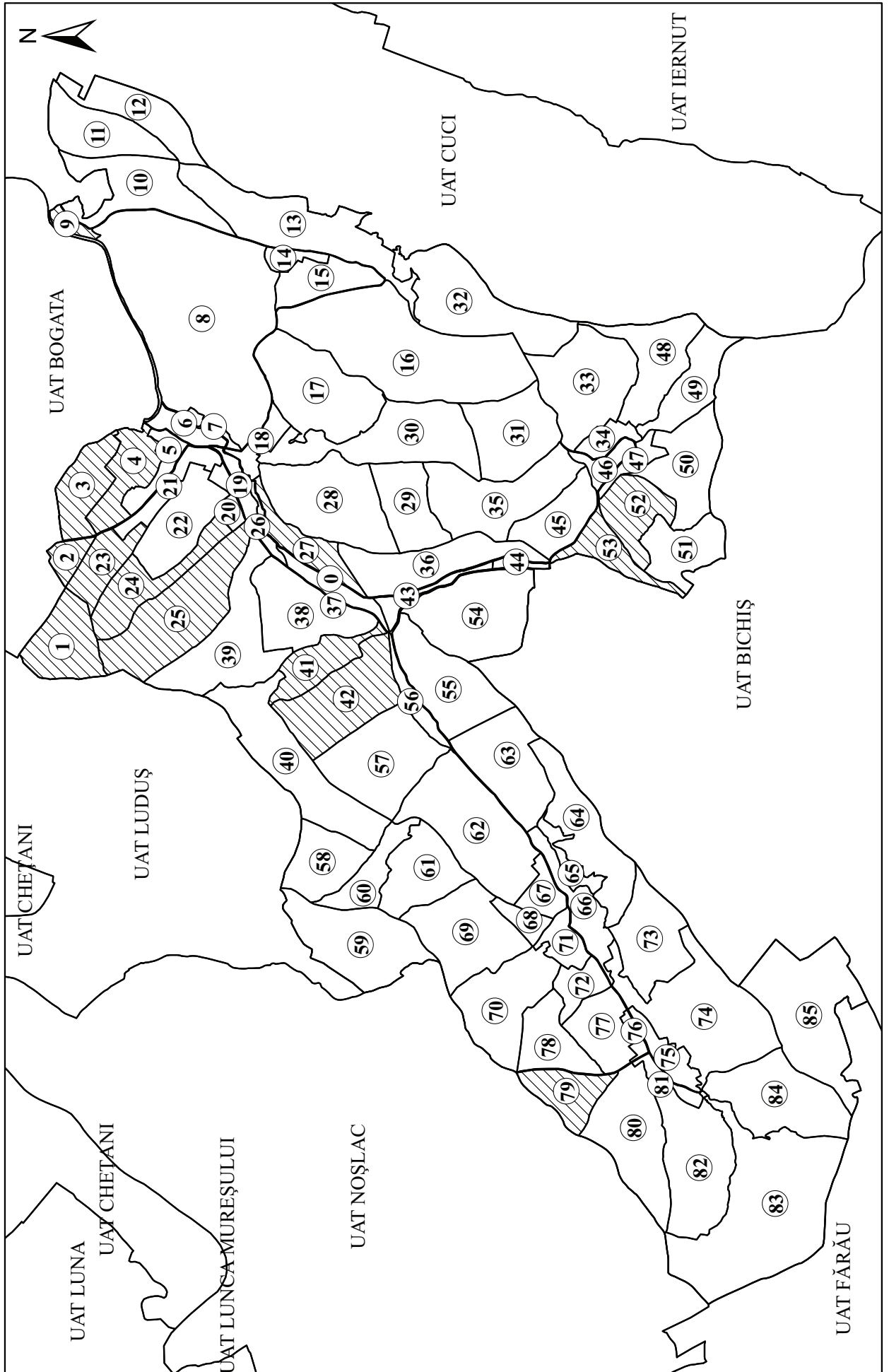

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MUREȘ
 UAT: APOLD

Sectoare: 34,35,36,37,38,48,49,50,51,54,64,66,84,85,89,90,104,105

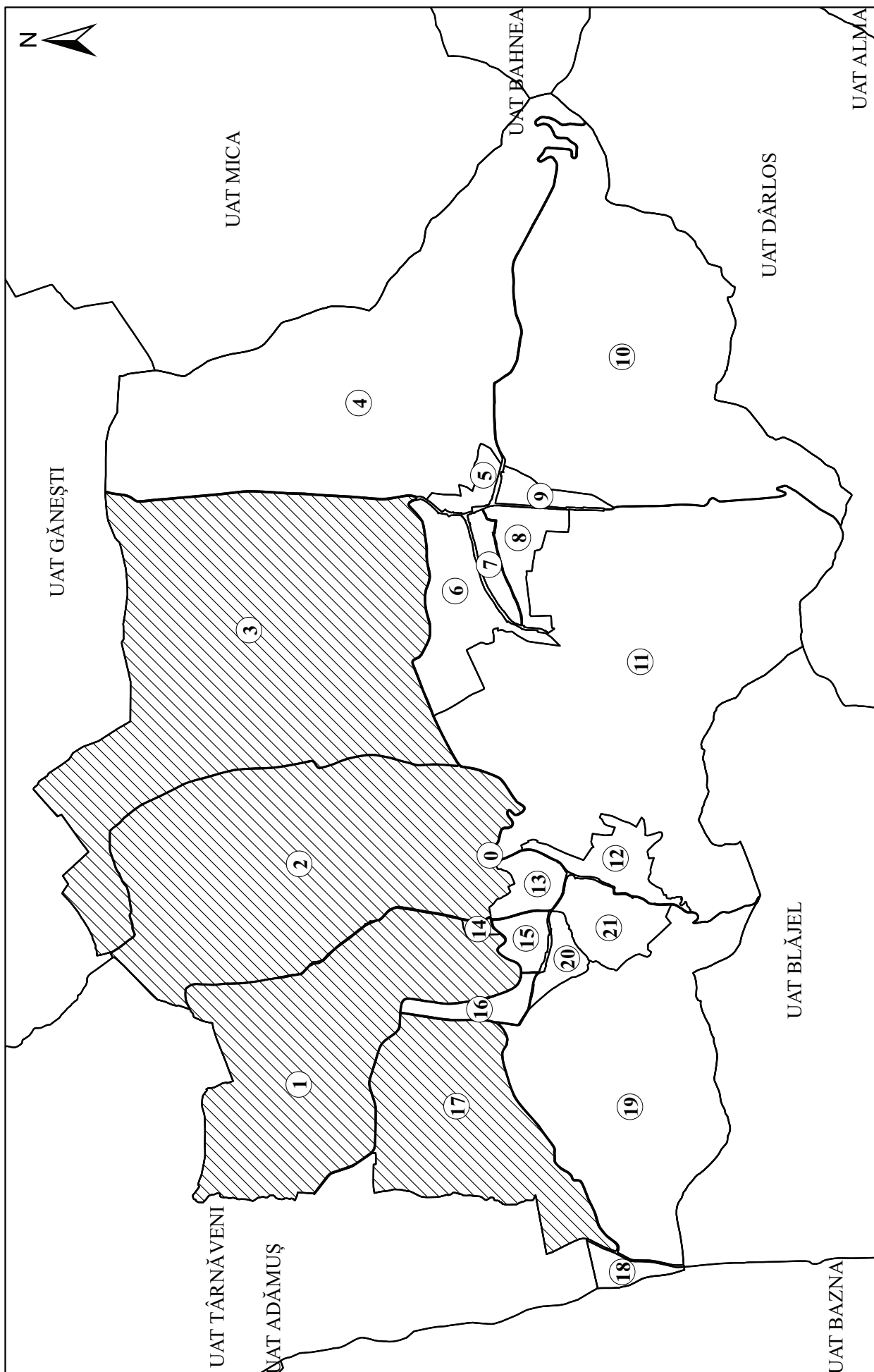

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MUREȘ
 UAT: AȚINTIȘ
 Sectoare: 1,2,3,4,9,23,24,25,27,41,42,52,53,79

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ
 UAT: BĂGACIU
 Sectoare: 1,2,3,17

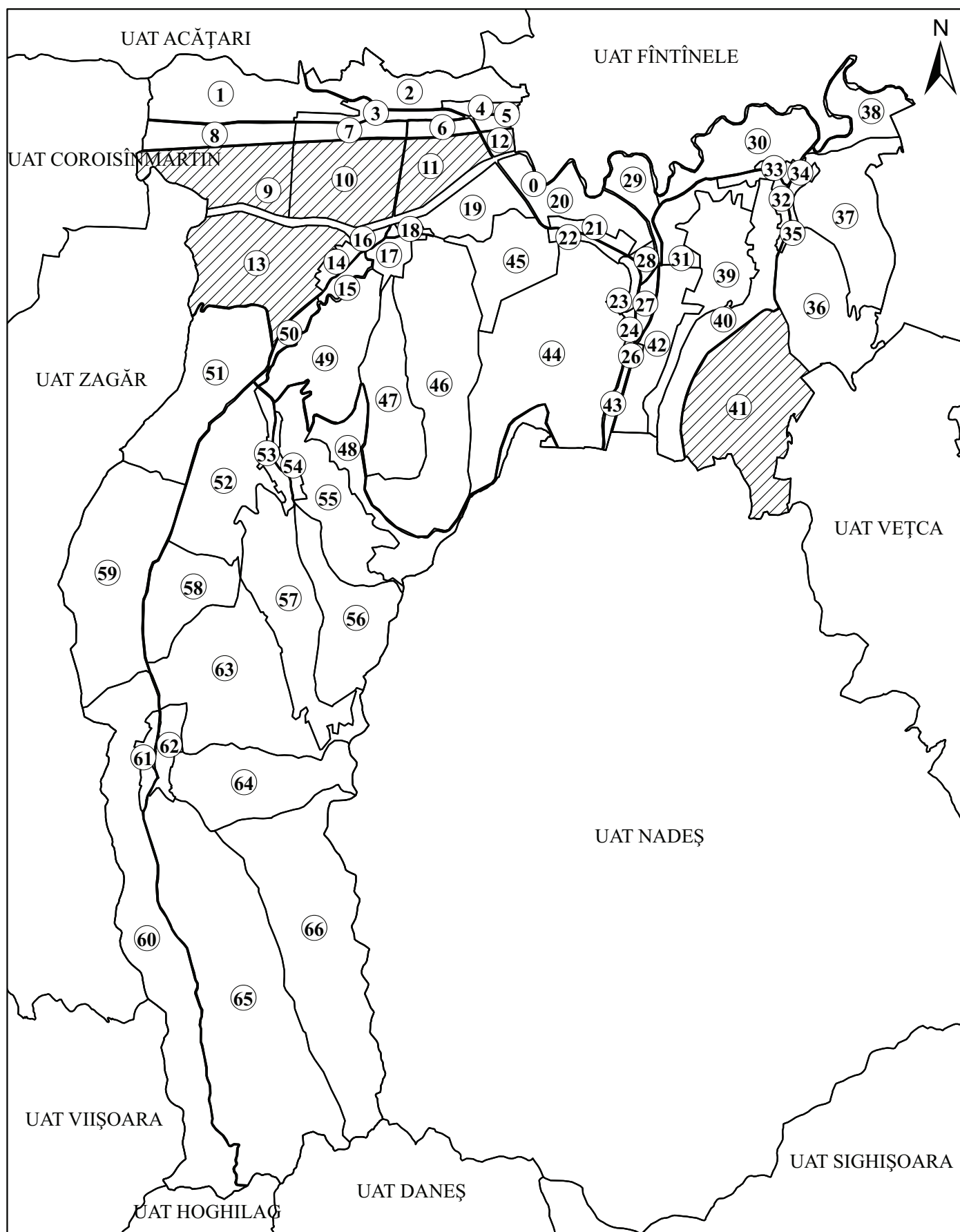

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: BĂLĂUȘERI

Sectoare: 9,10,11,13,41

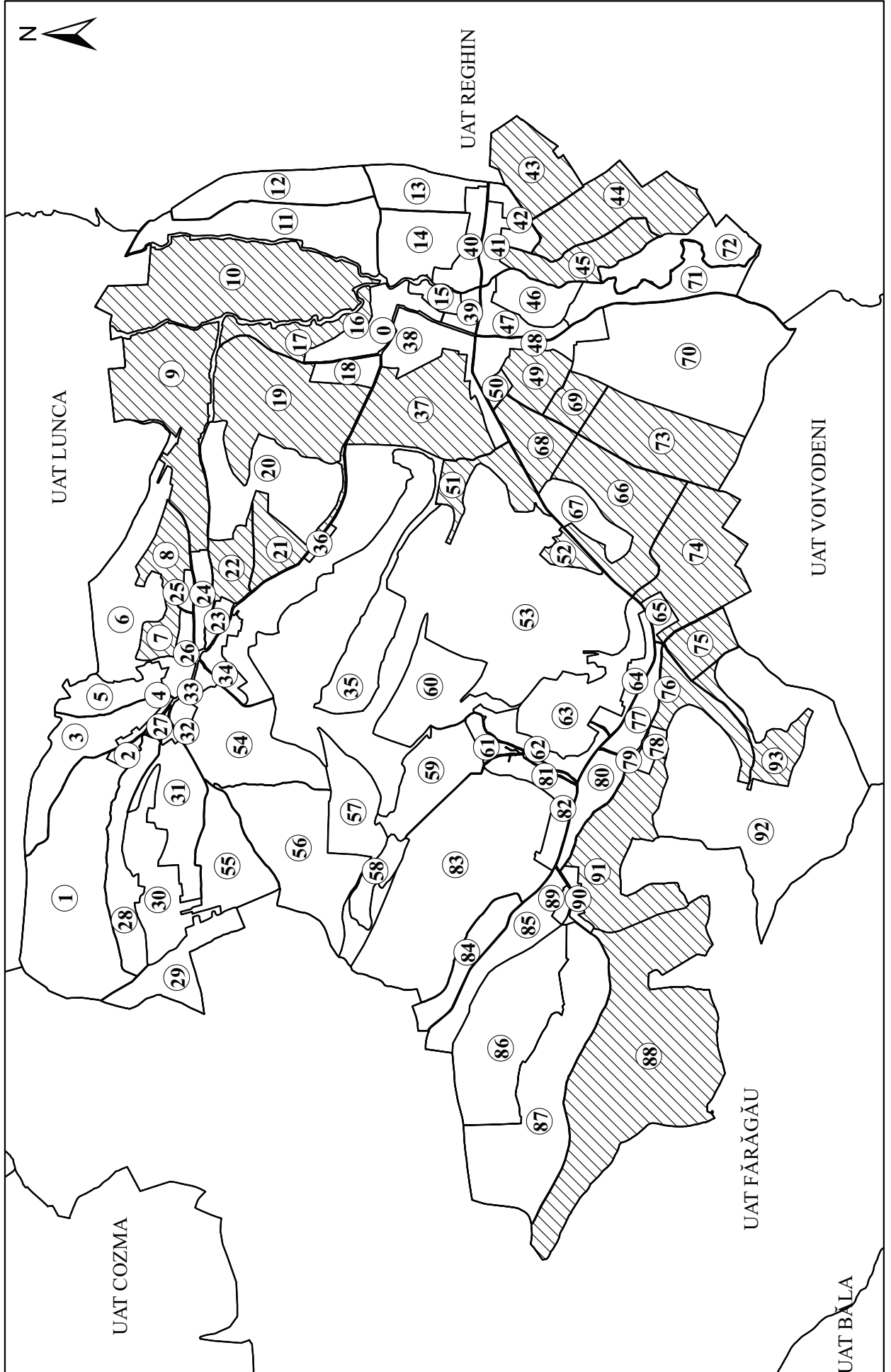

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: BREAZA

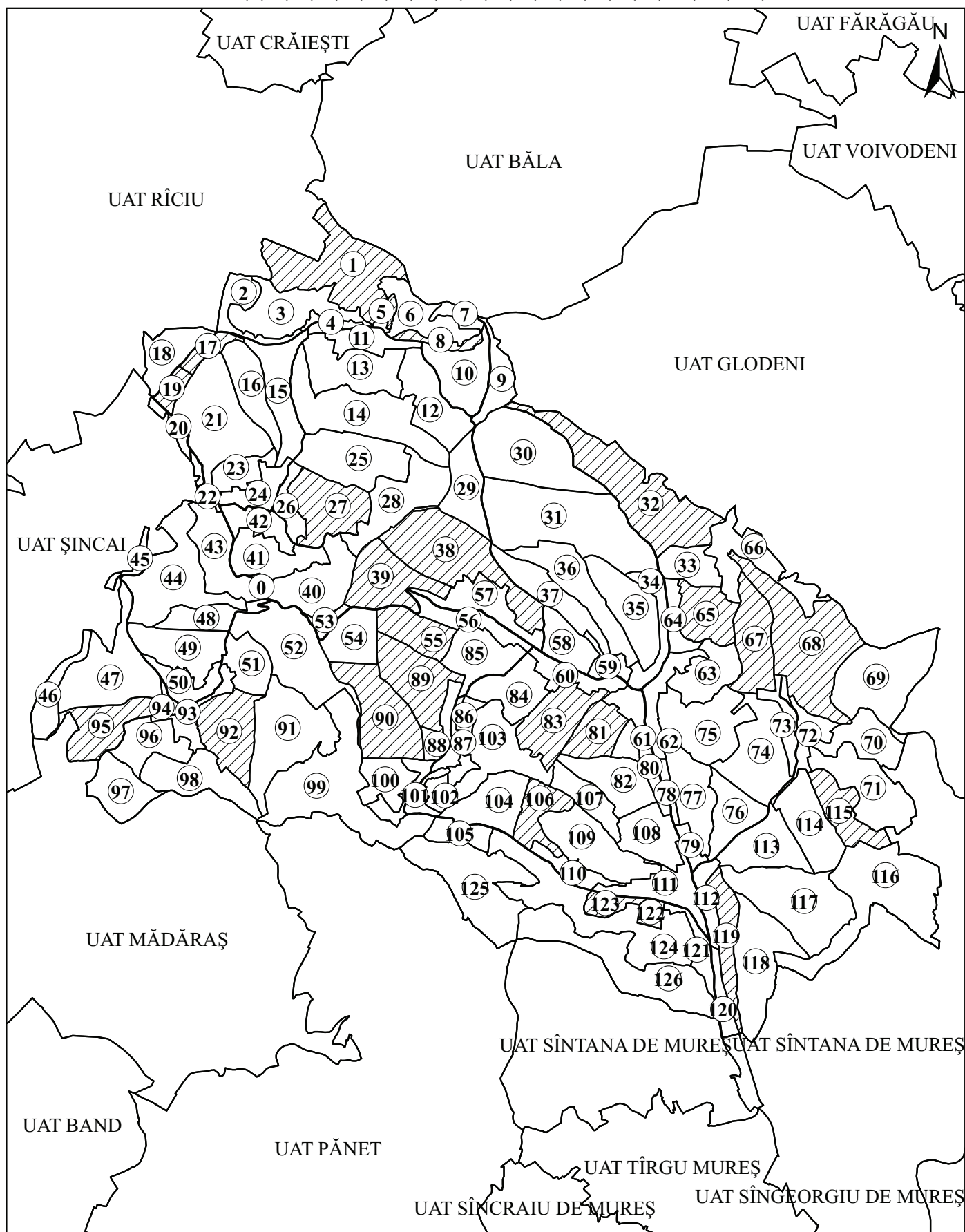
Sectoare: 7,8,9,10,17,19,21,22,37,43,44,45,49,51,52,66,68,69,73,74,75,76,88,91,93

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: MUREȘ

UAT: CEUAȘU DE CÂMPIE

Sectoare: 1,8,17,19,27,32,38,39,55,65,67,68,81,83,89,90,92,95,106,115,119,123

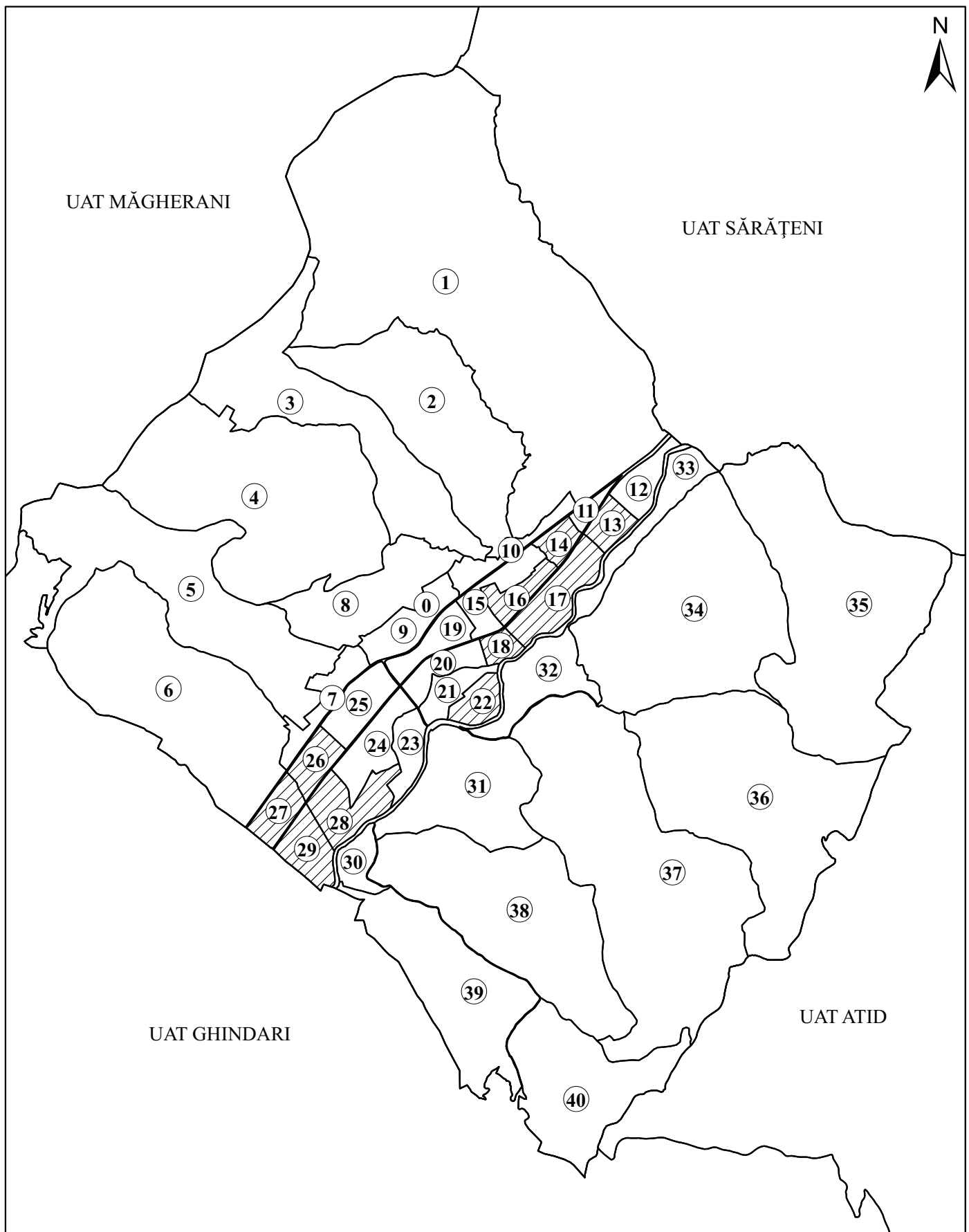

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: CHIBED

Sectoare: 13,14,16,17,18,22,26,27,28,29

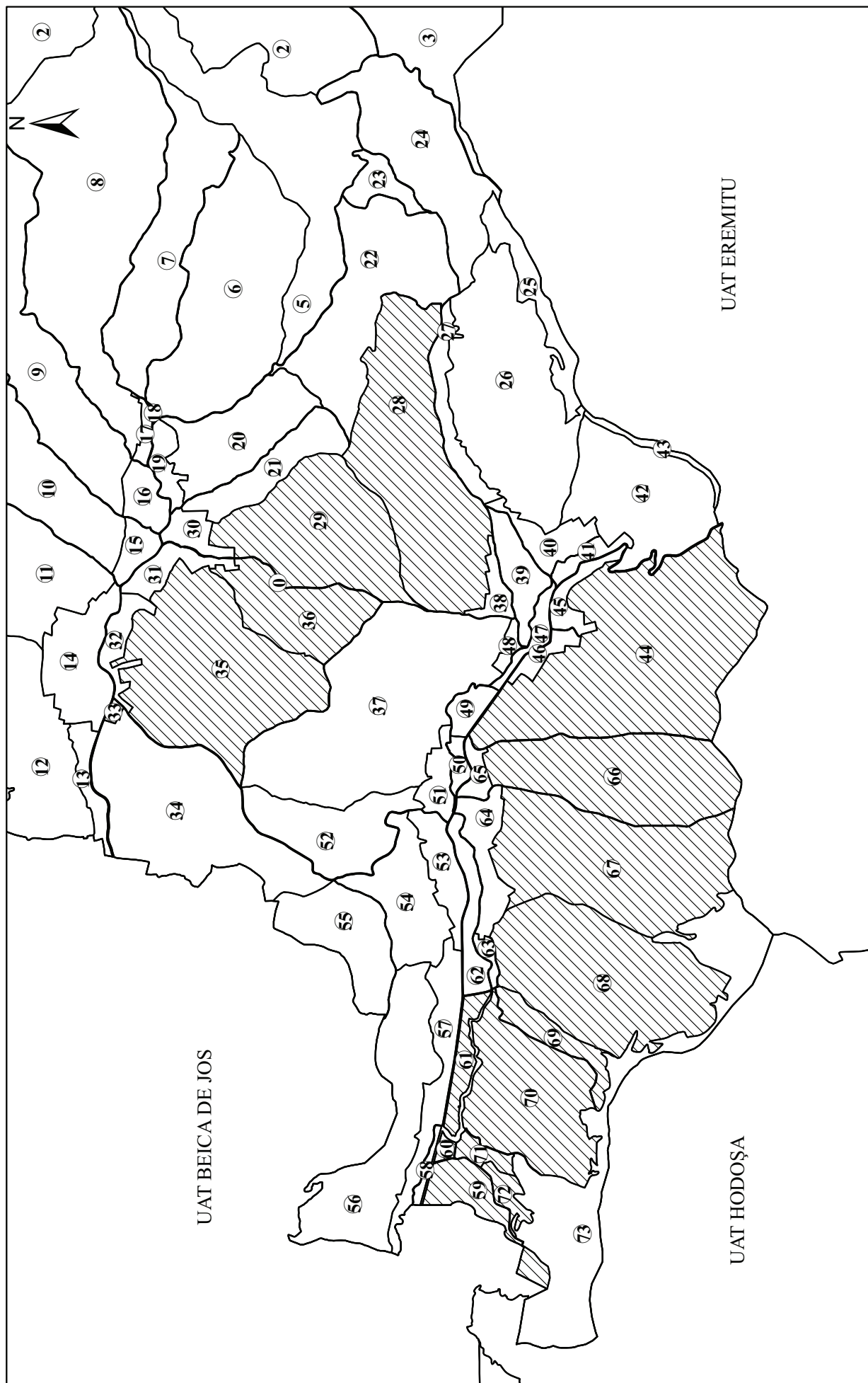

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: CHIHERU DE JOS

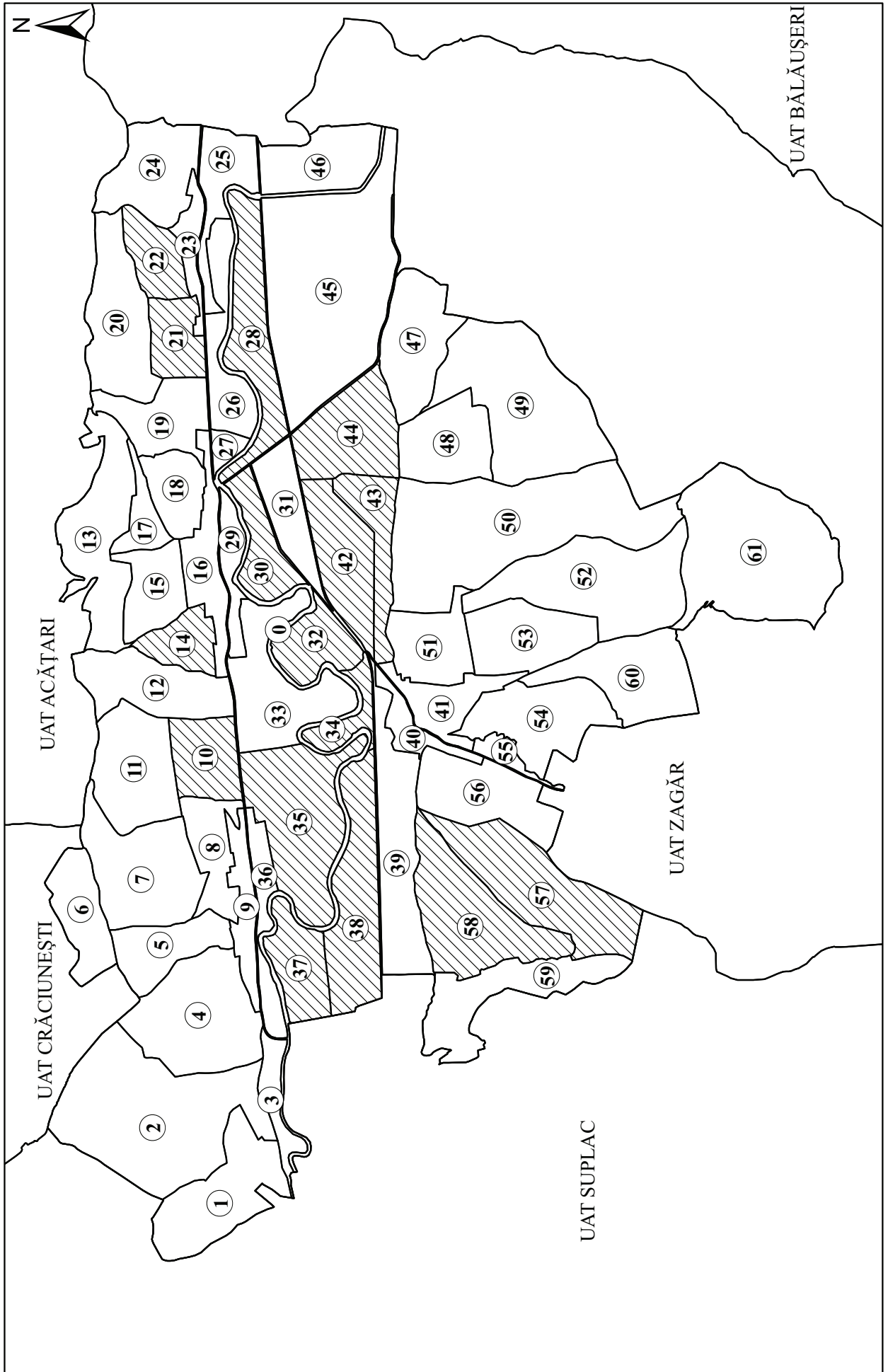
Sectoare: 28, 29, 35, 36, 44, 59, 60, 61, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MUREȘ

UAT: COROISĂNMĂRTIN

Sectoare: 10, 14, 21, 22, 28, 30, 32, 34, 35, 37, 38, 42, 43, 44, 57, 58

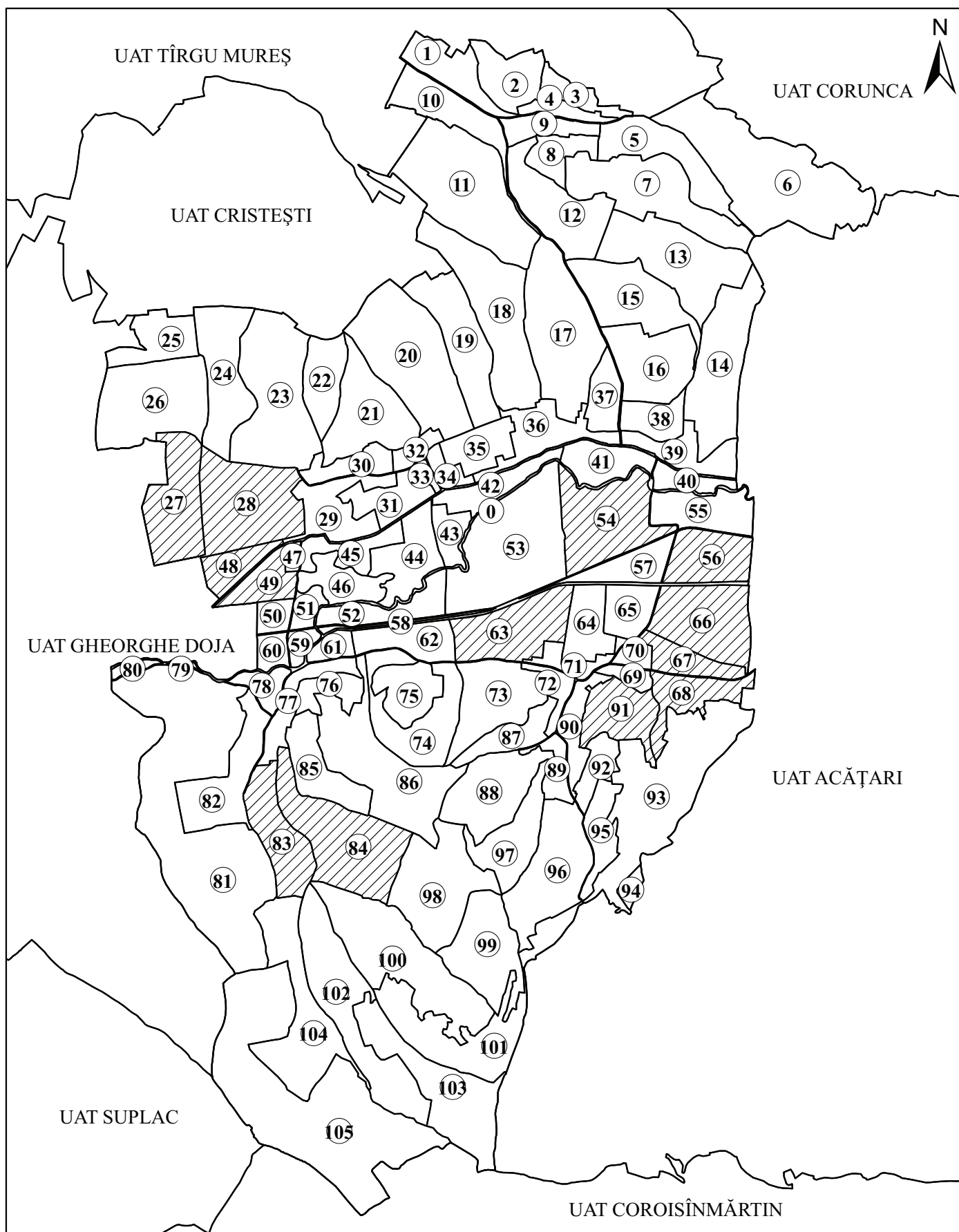

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: CRĂCIUNEȘTI

Sectoare: 27,28,48,49,54,56,63,66,67,68,83,84,91

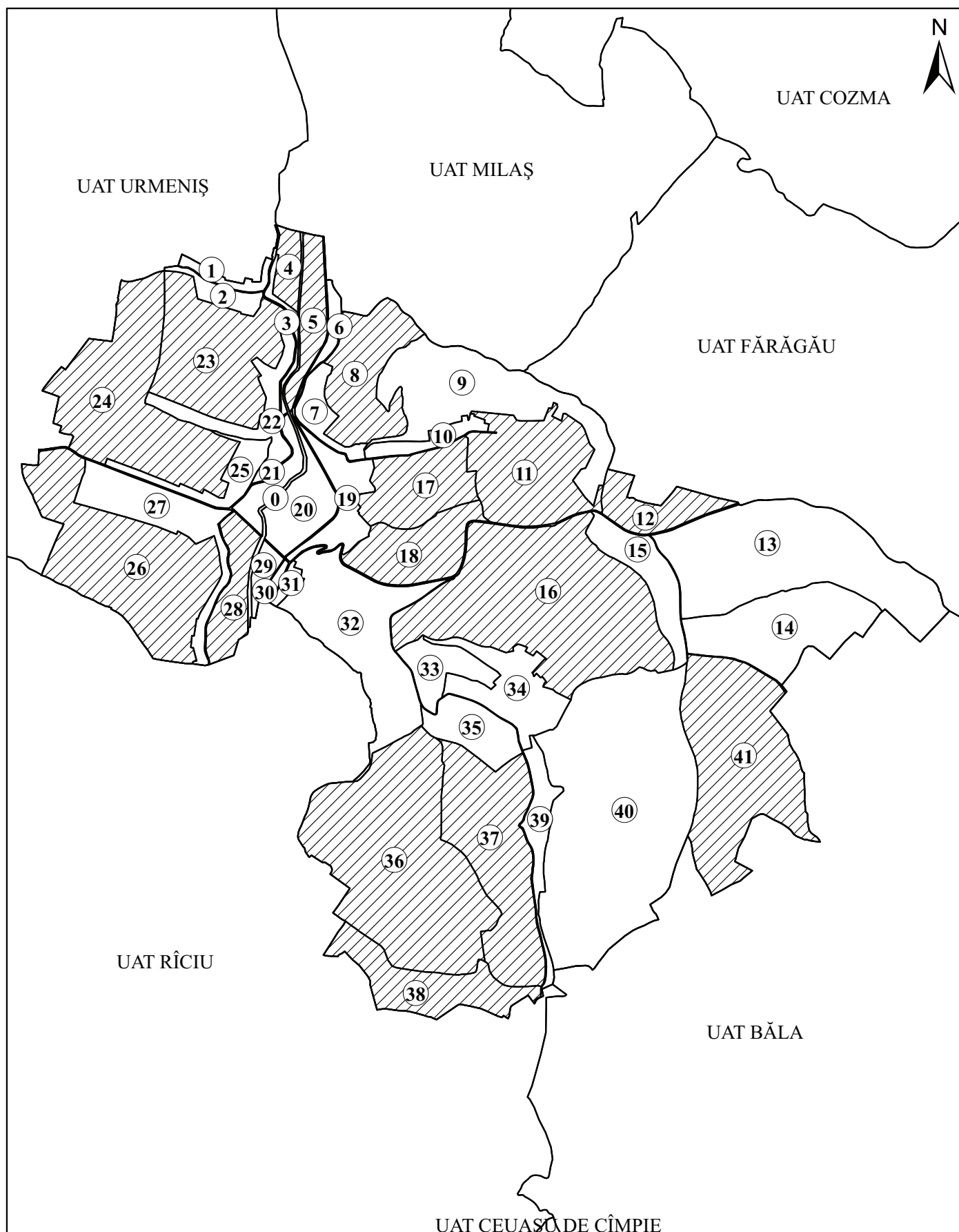

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: CRĂIEȘTI

Sectoare: 4,5,8,11,12,16,17,18,23,24,26,28,36,37,38,41

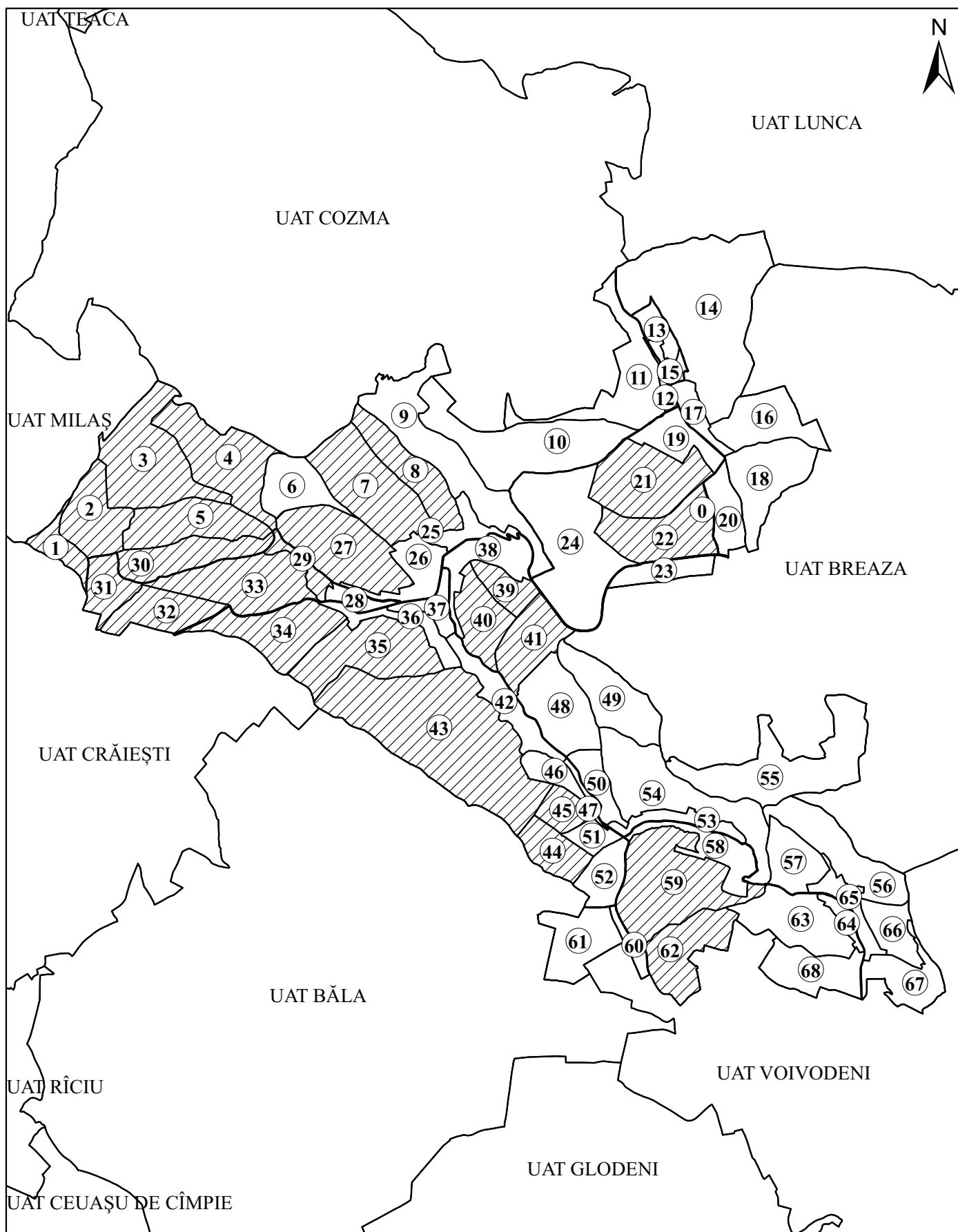

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: FĂRĂGĂU

Sectoare: 1,2,3,4,5,7,8,21,22,27,29,30,31,32,33,34,35,39,40,41,43,44,45,59,62

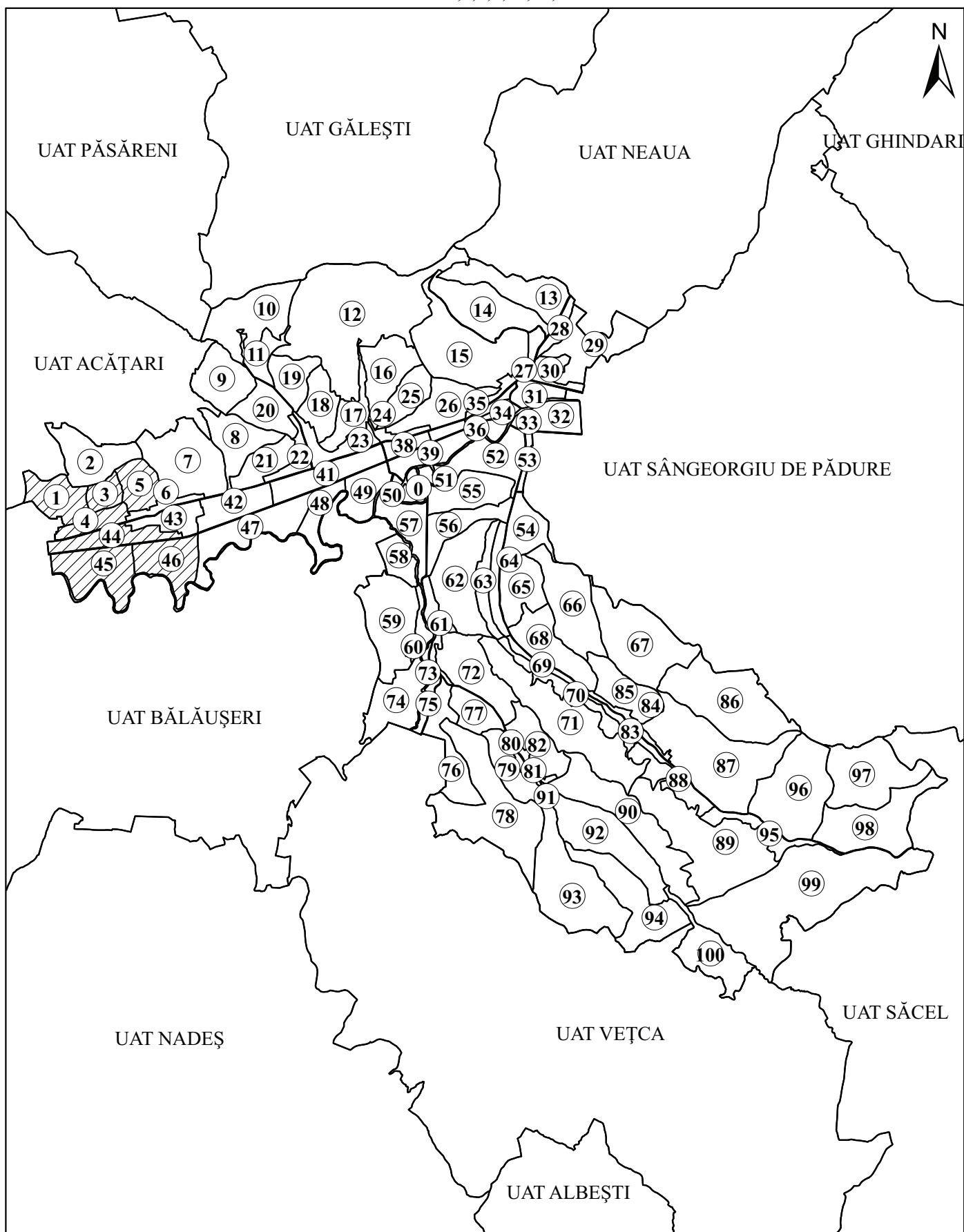

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: FÂNTÂNELE

Sectoare: 1,3,4,5,44,45,46

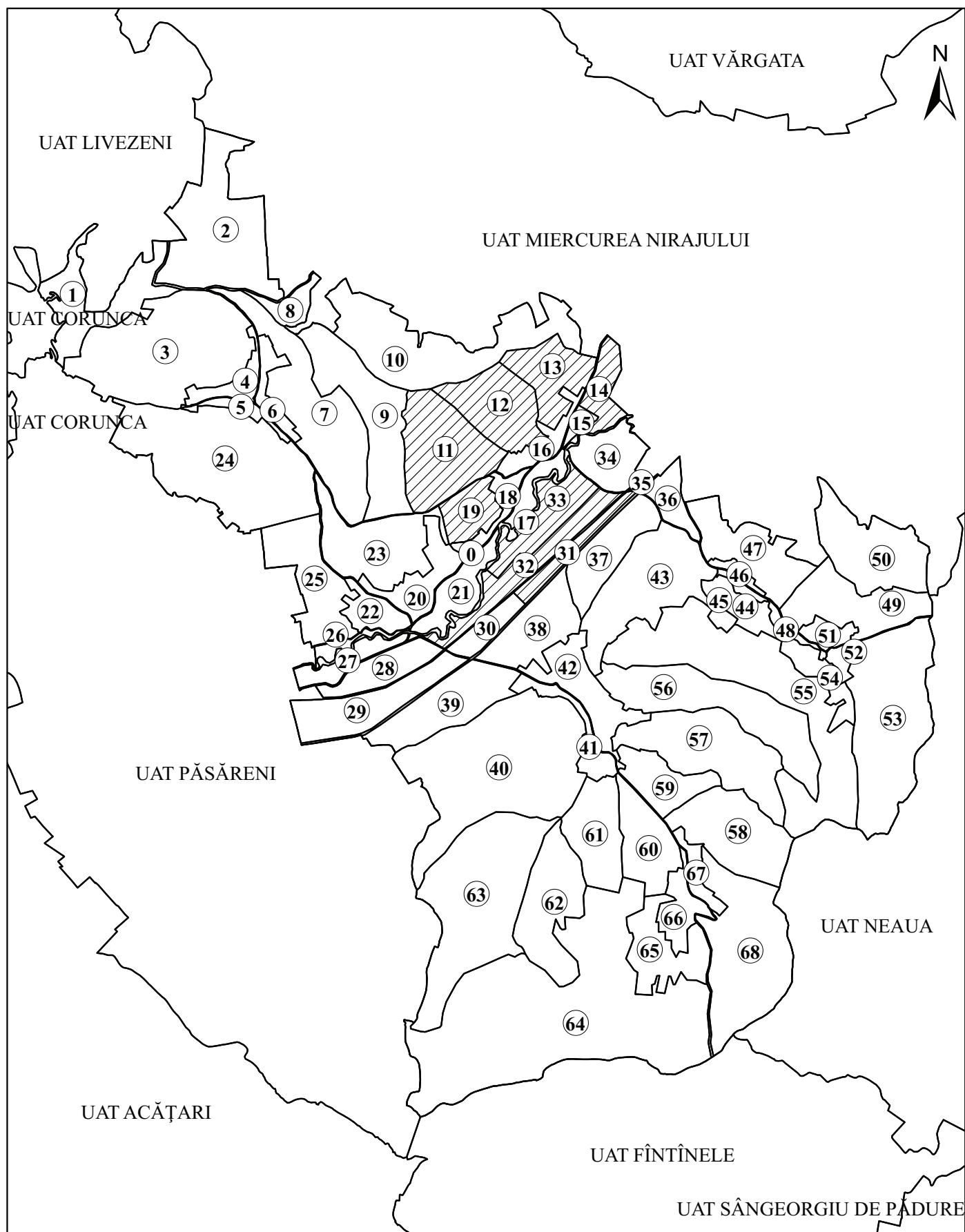

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: GĂLEȘTI

Sectoare: 11, 12, 13, 14, 19, 31, 32, 33

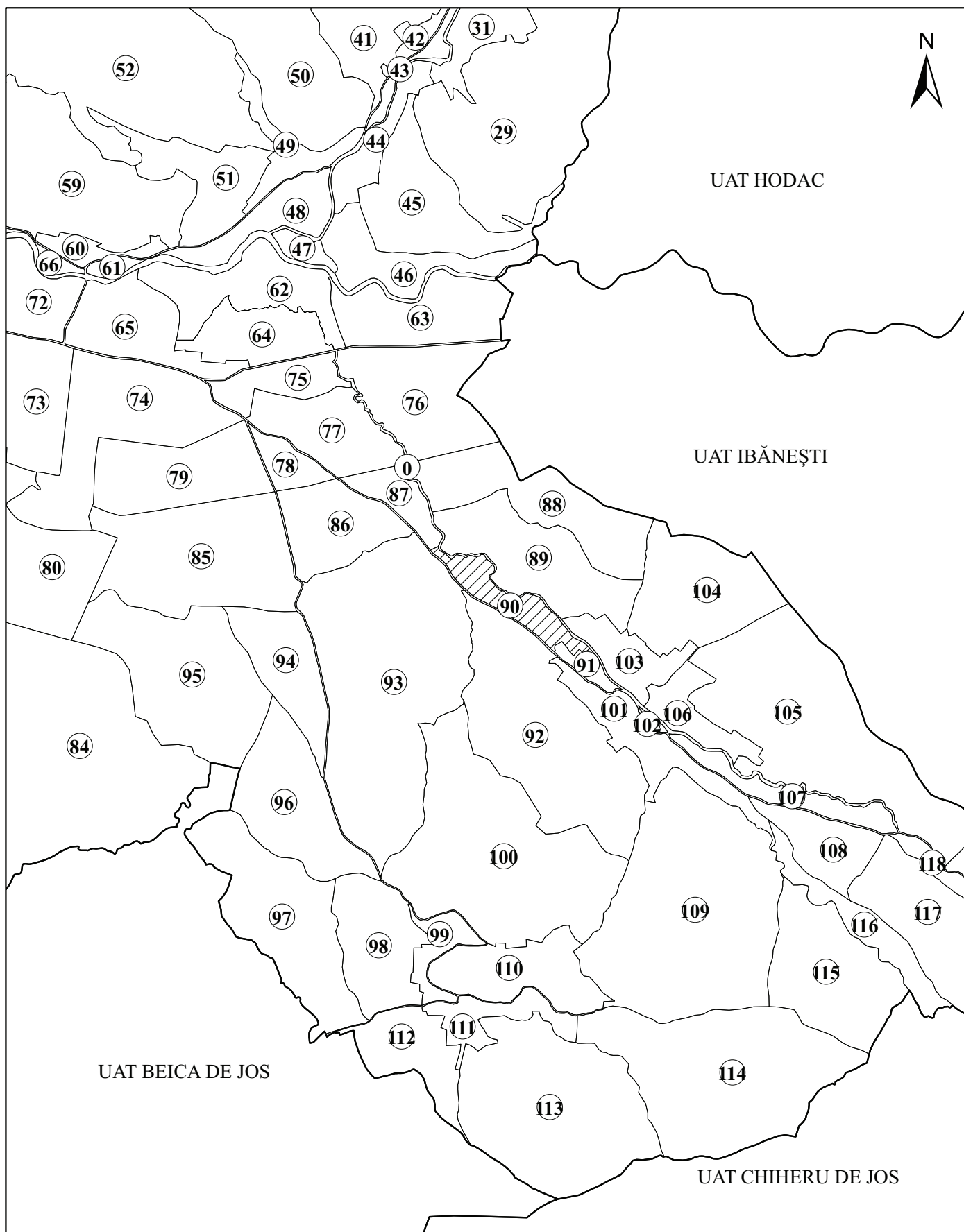

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: GURGHIU

Sectoare:90

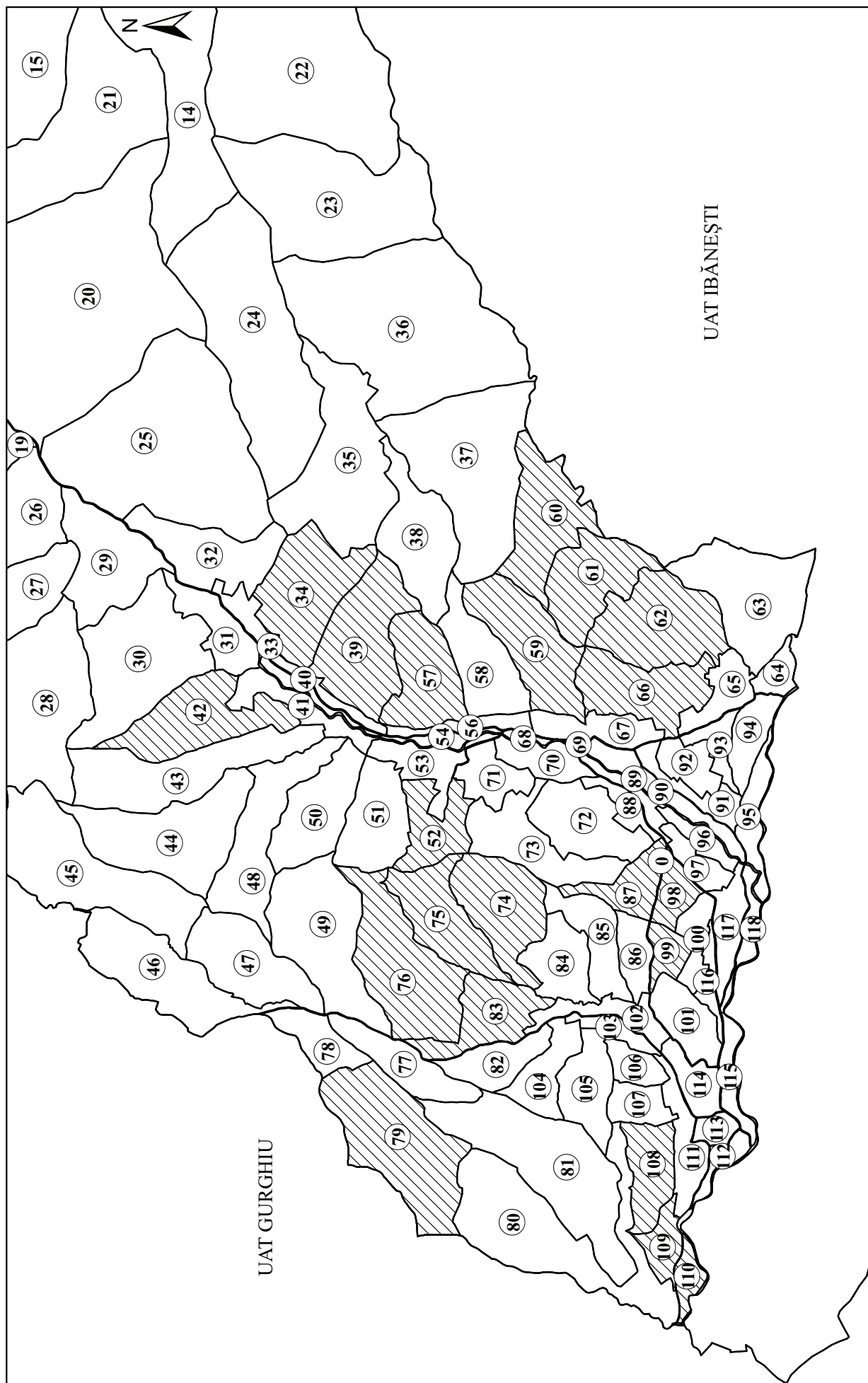

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

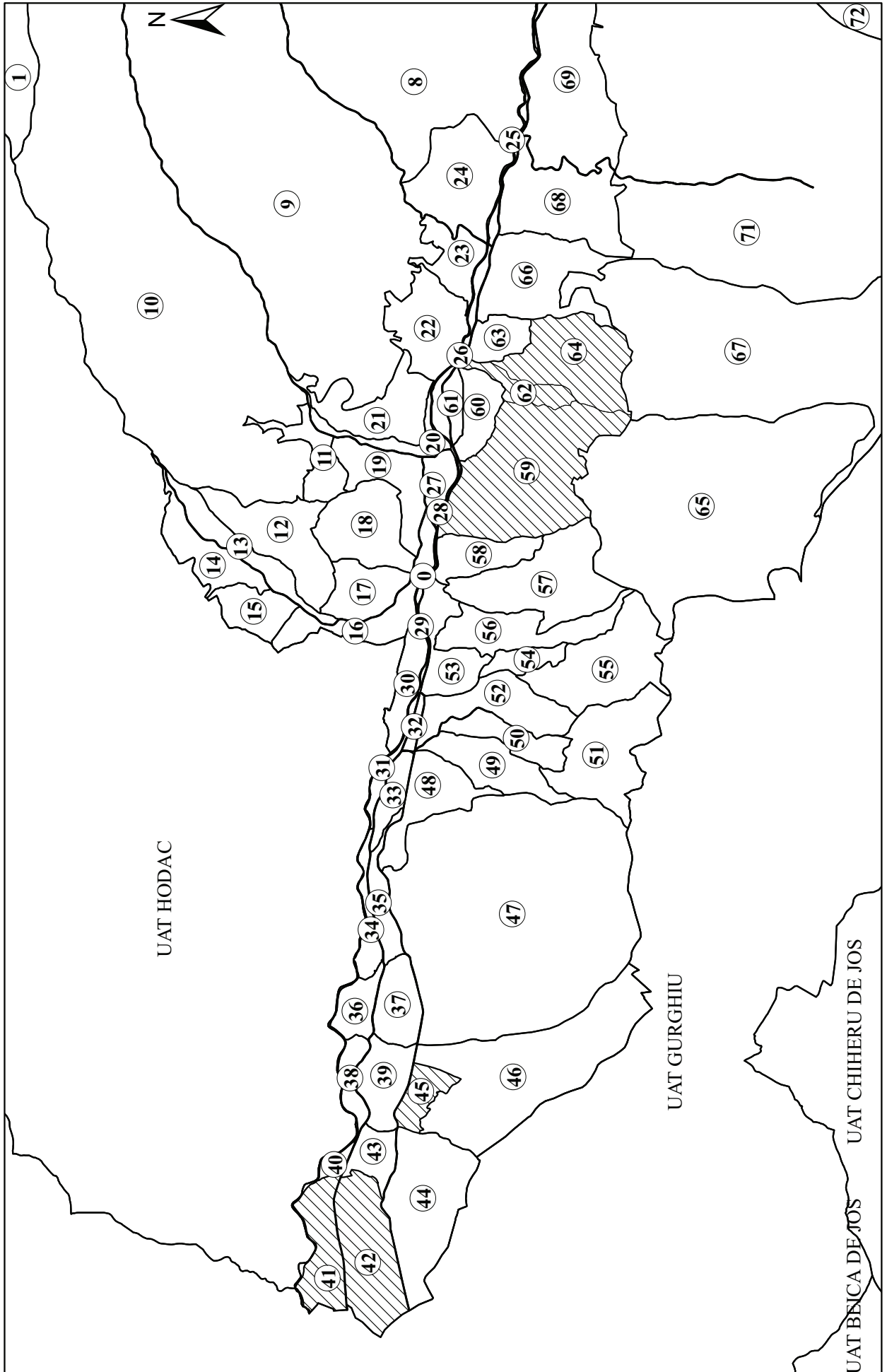
Județ: MUREȘ

UAT: HODAC

Sectoare: 34, 39, 42, 52, 57, 59, 60, 61, 62, 66, 74, 75, 76, 79, 83, 87, 98, 99, 108, 109, 110

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MUREȘ
 UAT: IBĂNEȘTI
 Sectoare: 41,42,45,59,62,64

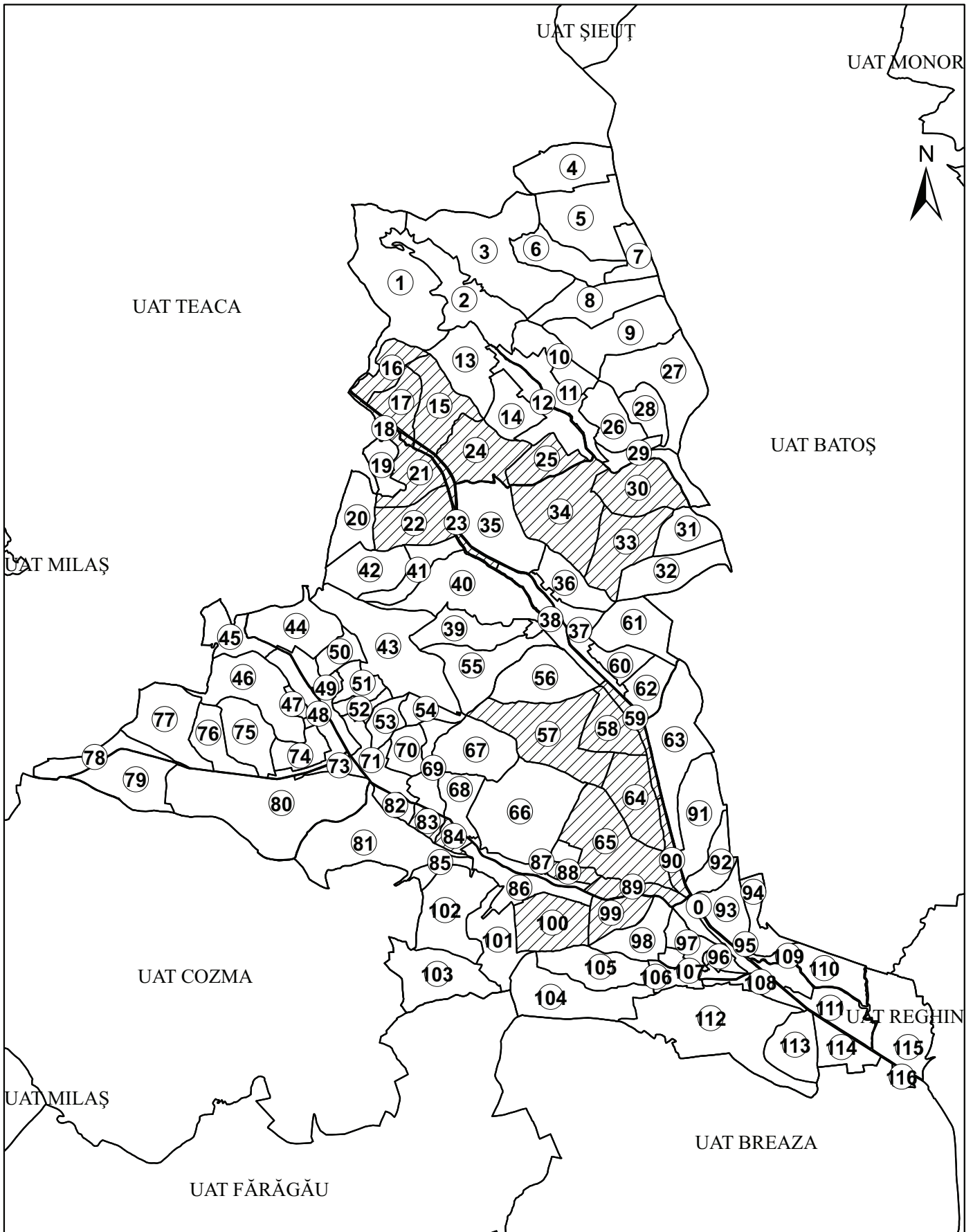

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: LUNCA

Sectoare: 15,16,17,18,21,22,23,24,25,30,33,34,57,58,59,64,65,83,84,88,89,90,99,100

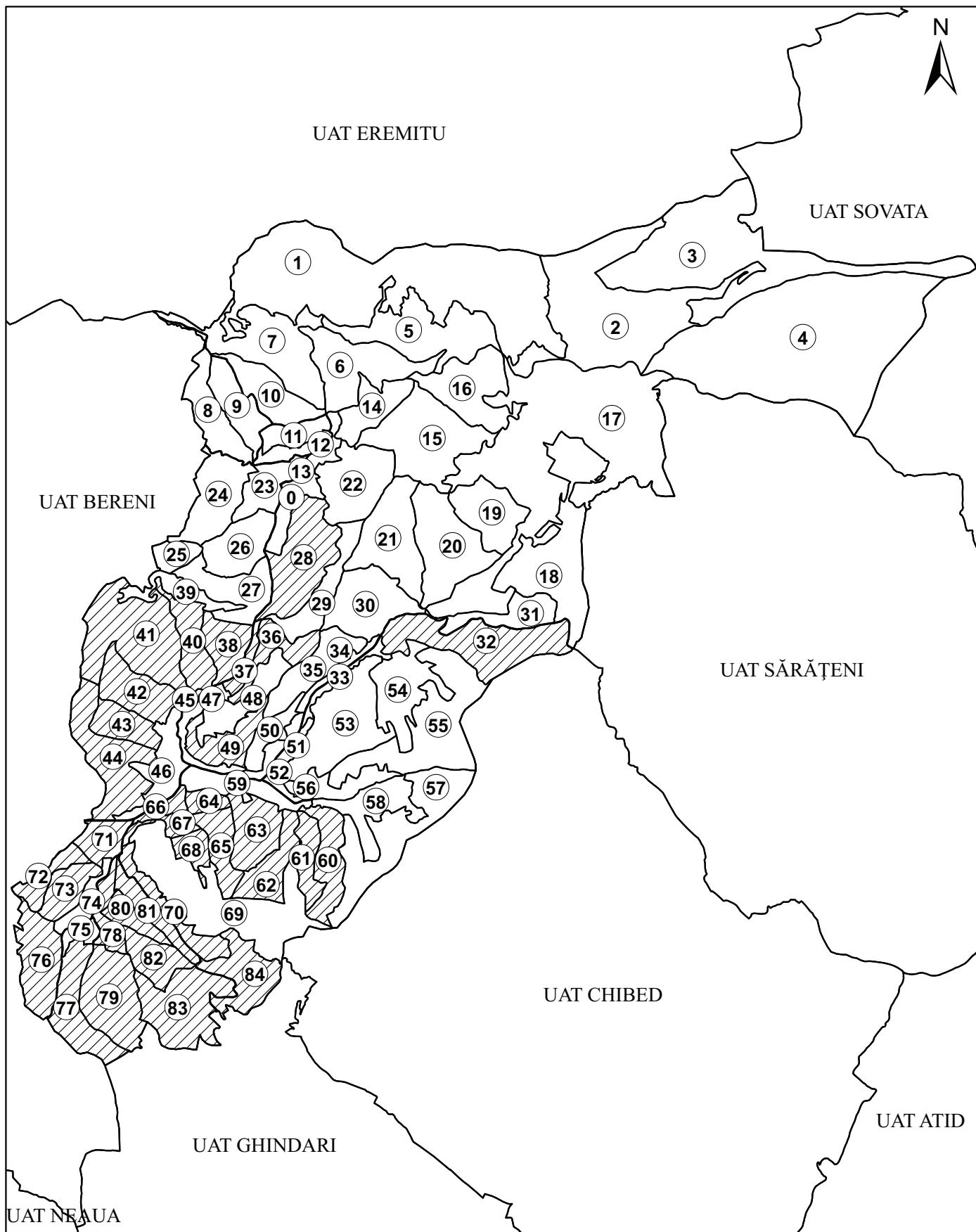

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: MĂGHERANI

Sectoare: 28, 32, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 49, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66,
67, 68, 70, 71, 72, 73, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84

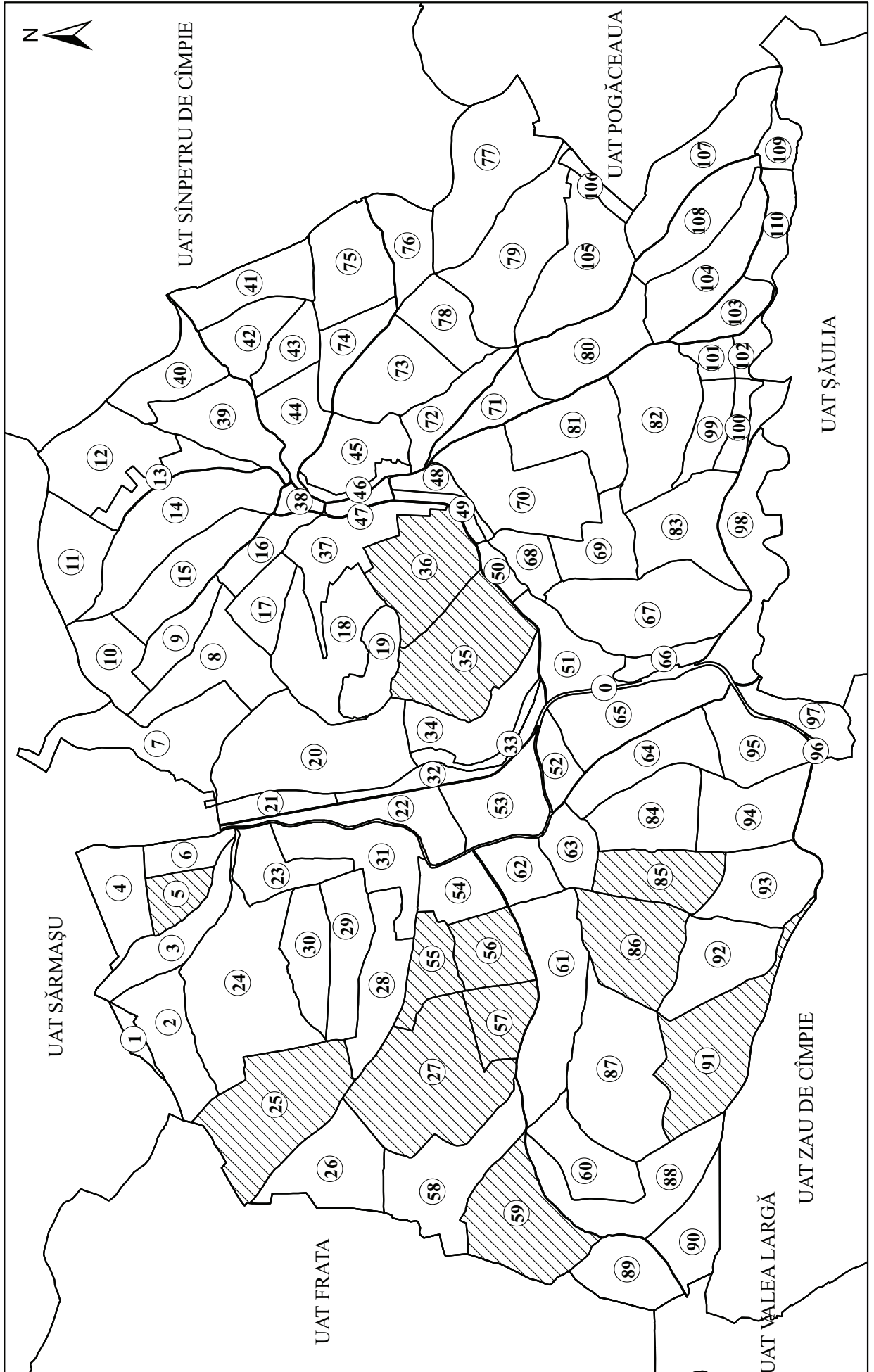

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: MIHEȘU DE CÂMPIE

Sectoare: 5, 25, 27, 35, 36, 55, 56, 57, 59, 85, 86, 91

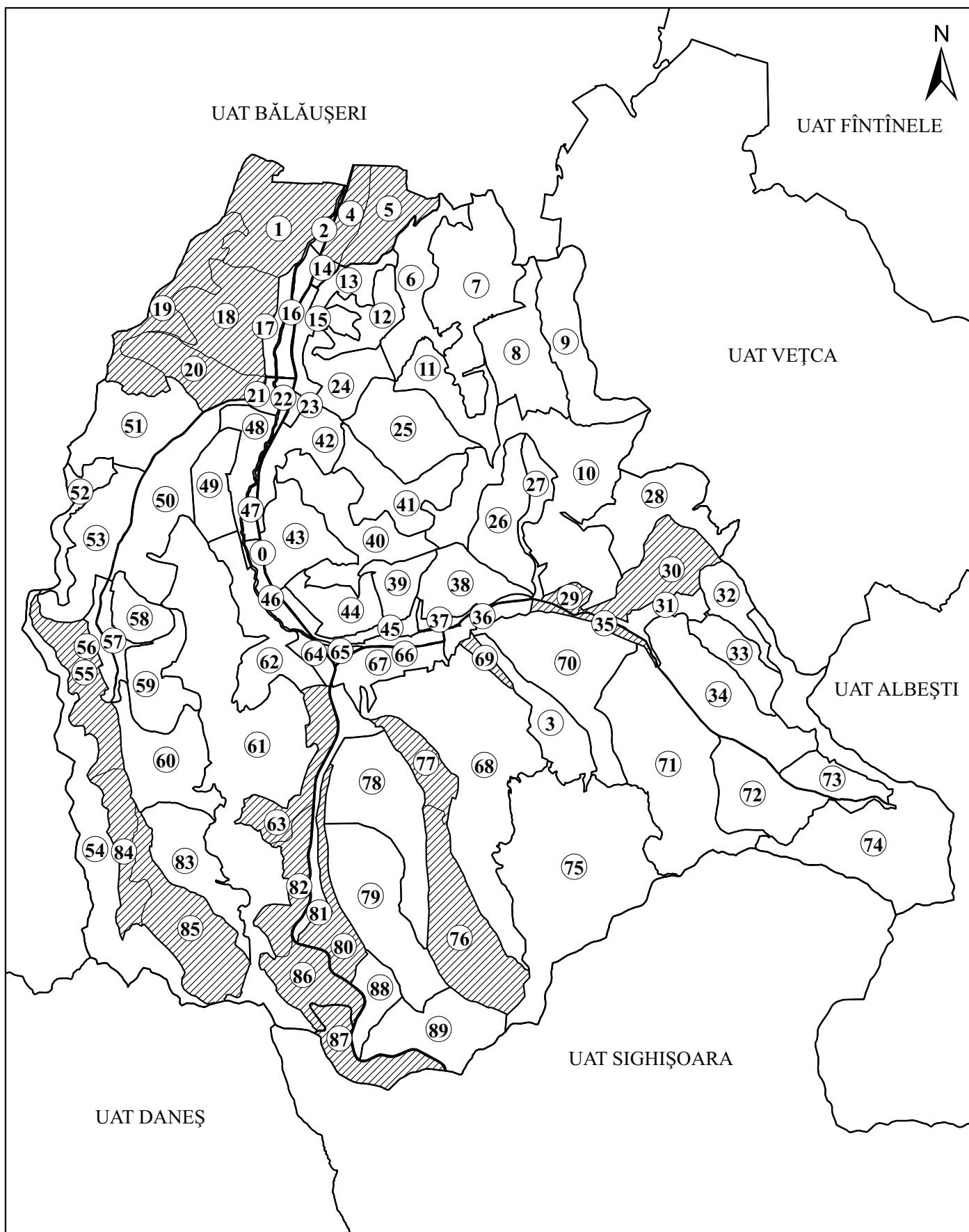

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: NADEȘ

Sectoare: 1,4,5,18,19,20,29,30,35,55,63,69,76,77,80,82,84,85,86,87

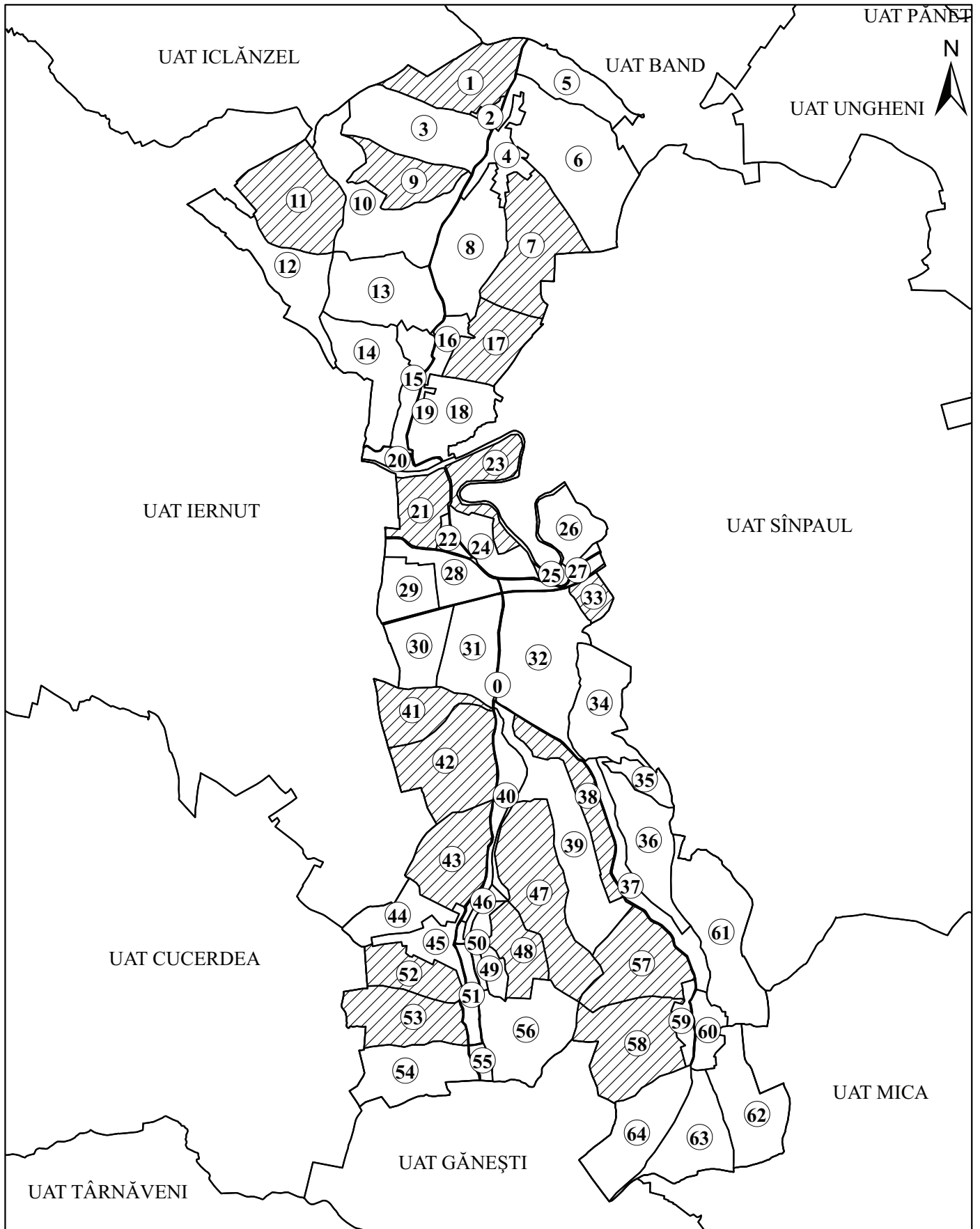

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: OGRA

Sectoare: 1,7,9,11,17,21,23,33,38,41,42,43,47,48,52,53,57,58

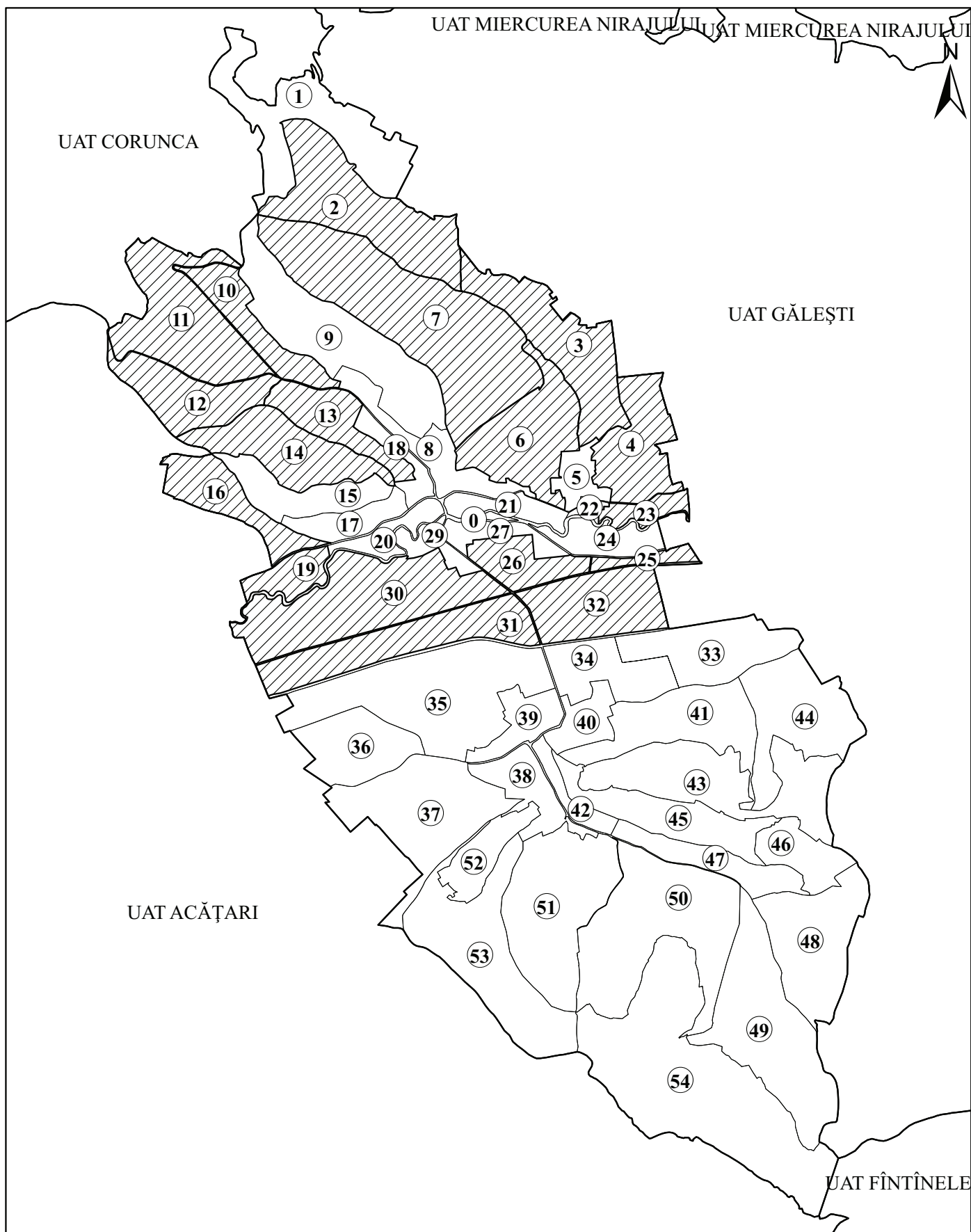

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: PĂȘĂRENI

Sectoare: 2,3,4,6,7,10,11,12,13,14,16,19,23,25,26,30,31,32

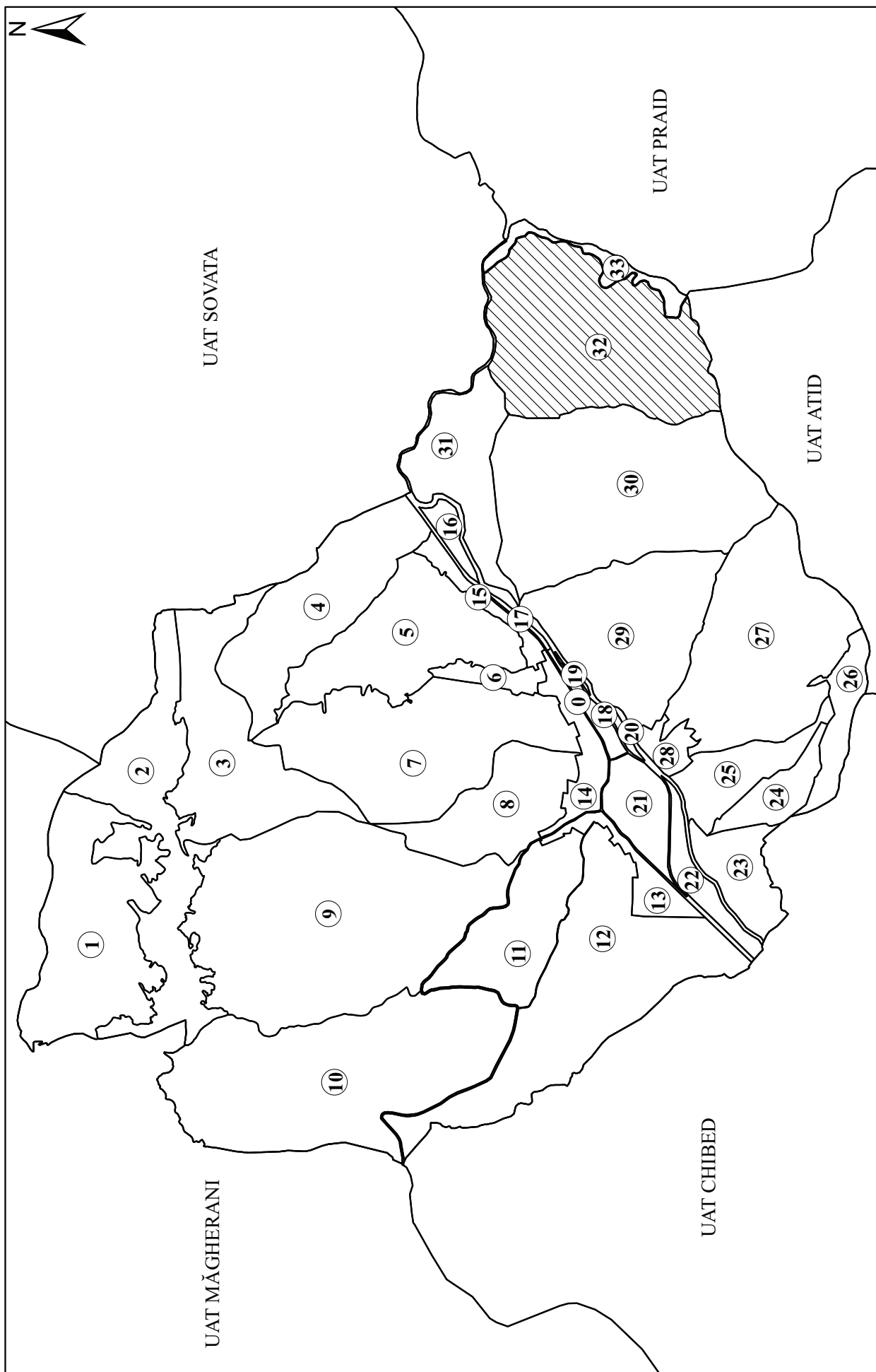

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: SĂRĂȚENI

Sectoare: 32

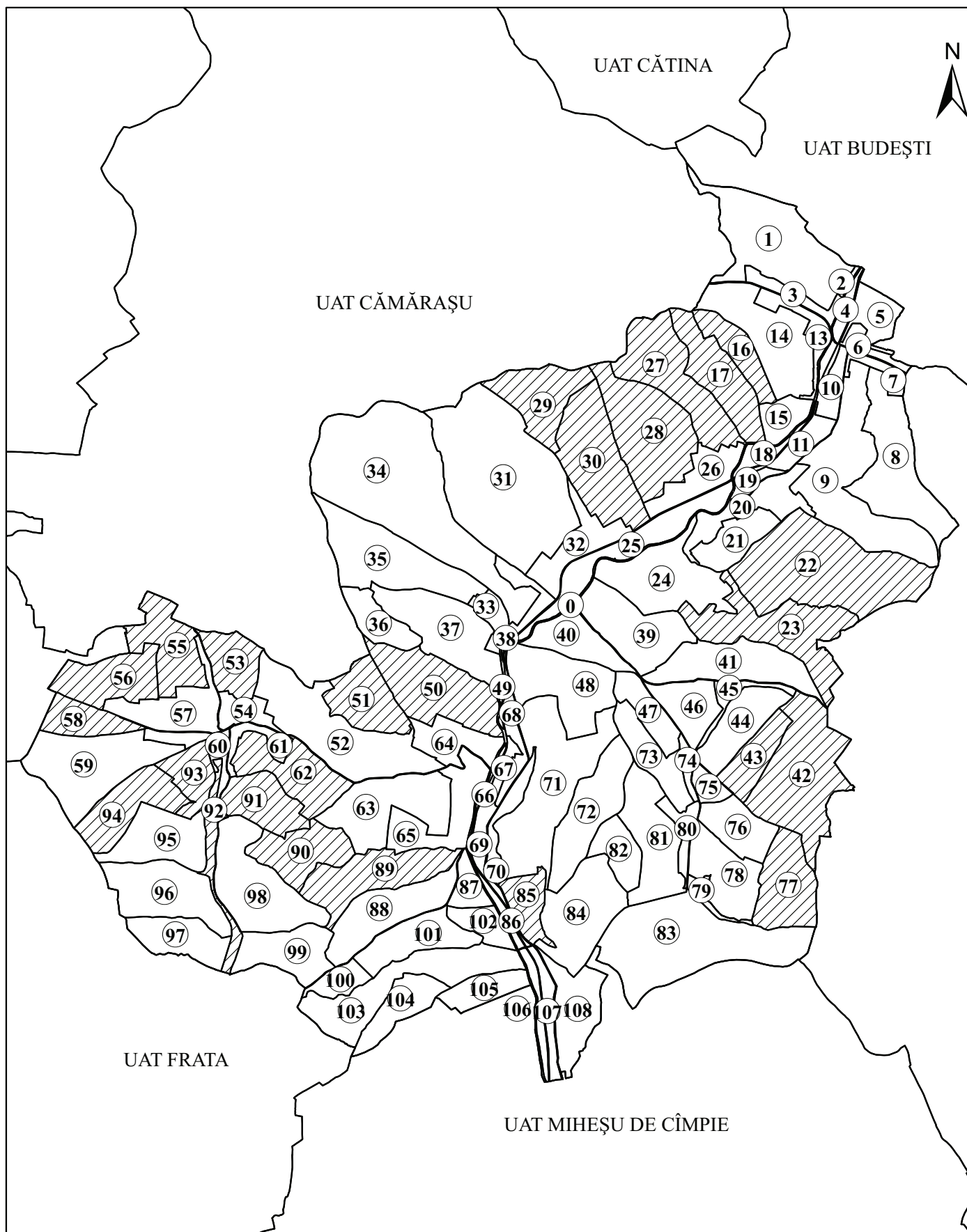

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: SĂRMAȘU

Sectoare: 16,17,22,23,27,28,29,30,42,43,50,51,53,55,56,58,62,77,85,89,90,91,92,93,94

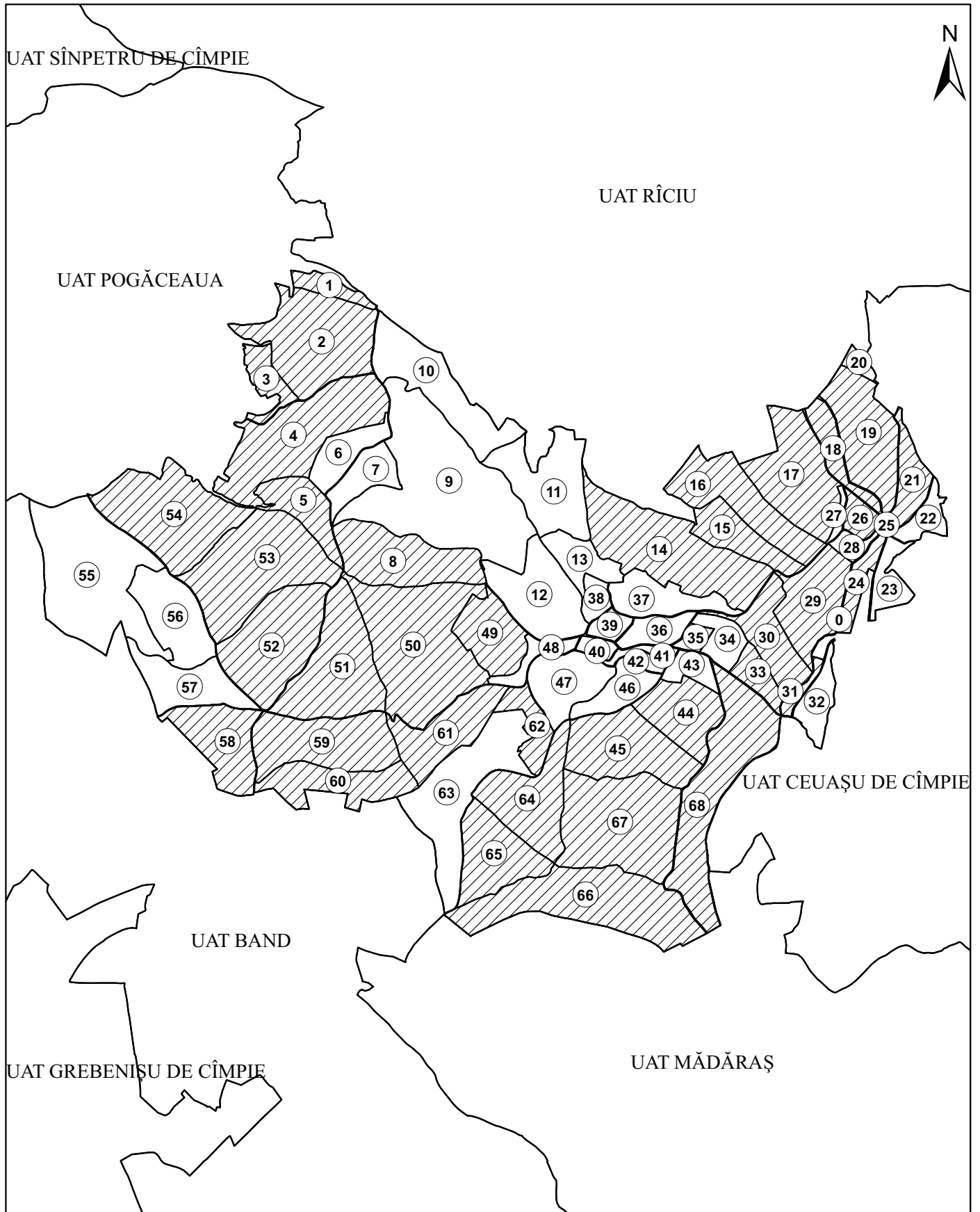

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: ȘINCAI

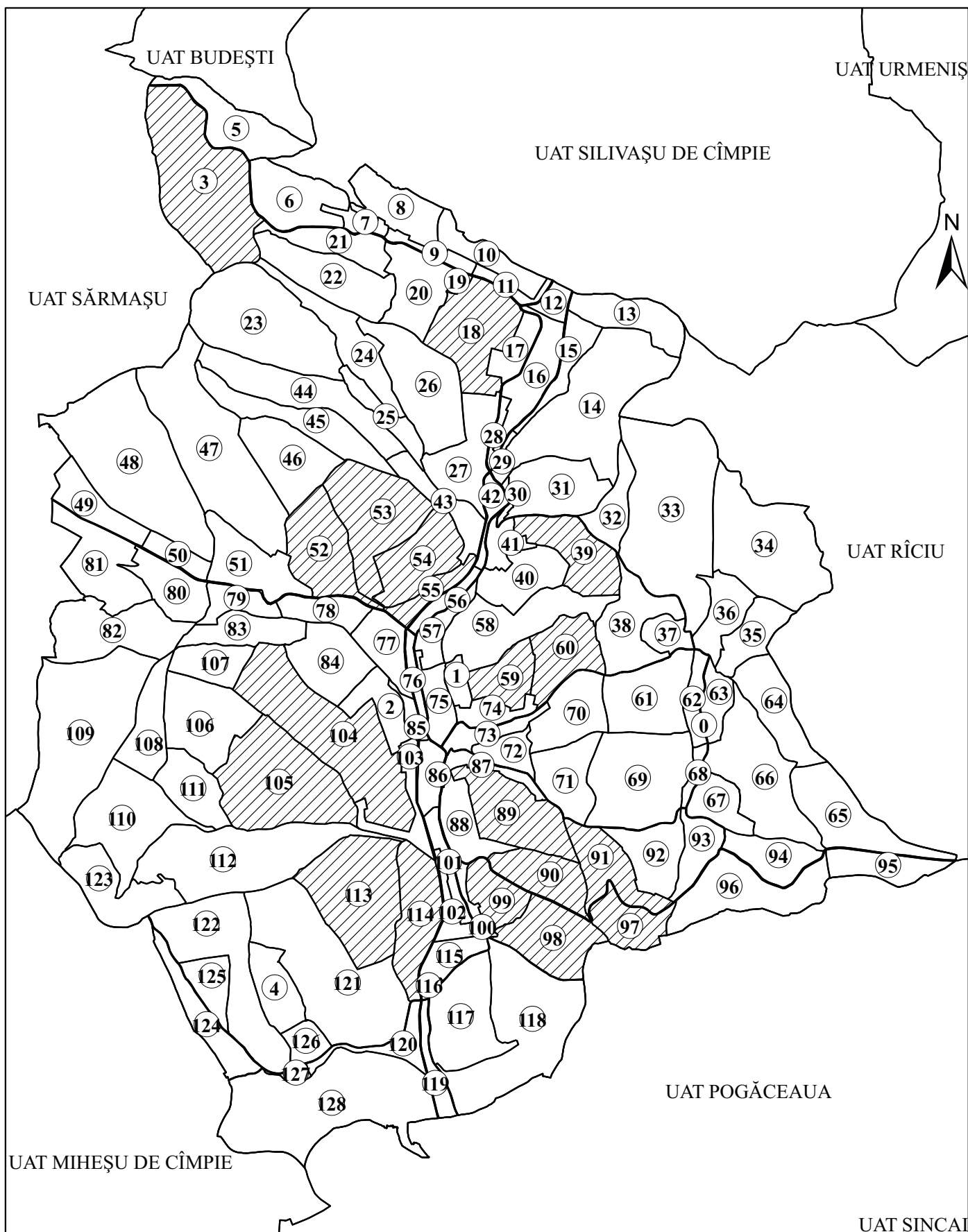
Sectoare: 1,2,3,4,5,8,14,15,16,17,18,19,21,24,26,29,30,31,33,44,45,49,50,
51,52,53,54,58,59,60,61,62,64,65,66,67,68

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MUREȘ

UAT: SÂNPETRU DE CÂMPIE

Sectoare: 3, 18, 39, 52, 53, 54, 55, 59, 60, 89, 90, 91, 97, 98, 99, 104, 105, 113, 114

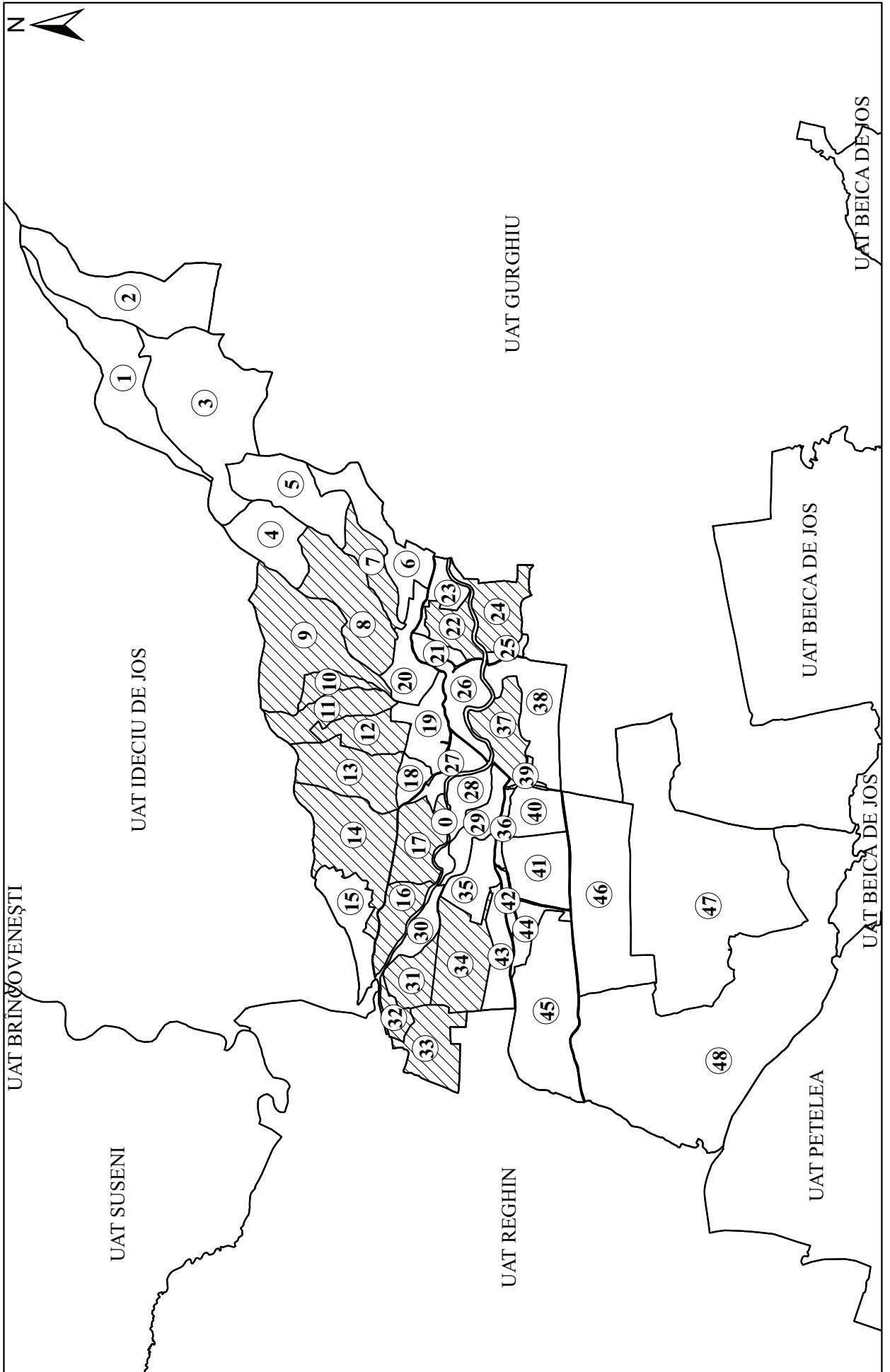

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: SOLOVĂSTRU

Sectoare: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 22, 24, 31, 32, 33, 34, 37

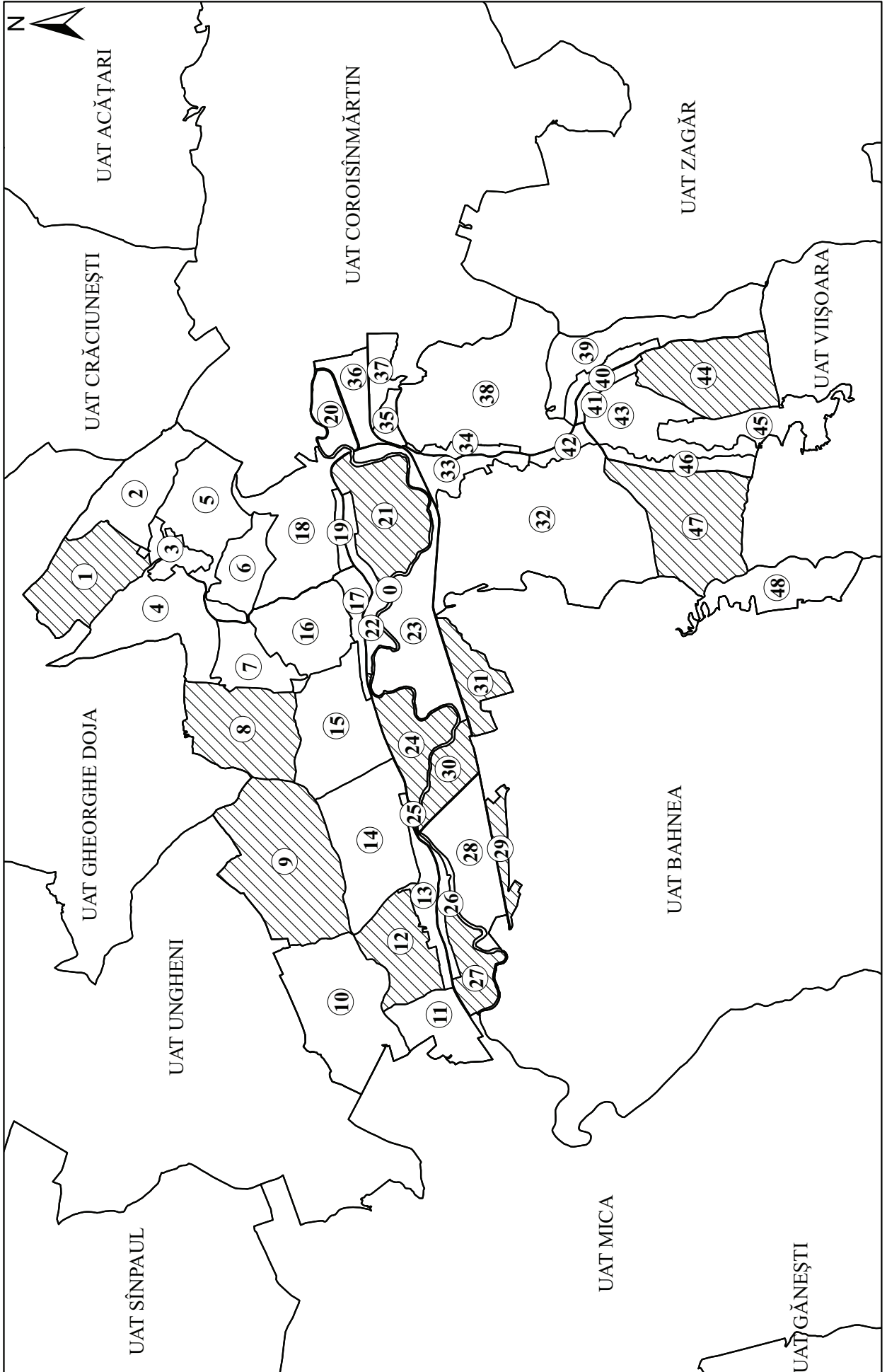

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: SUPLAC

Sectoare: 1,8,9,12,21,24,27,29,30,31,44,47

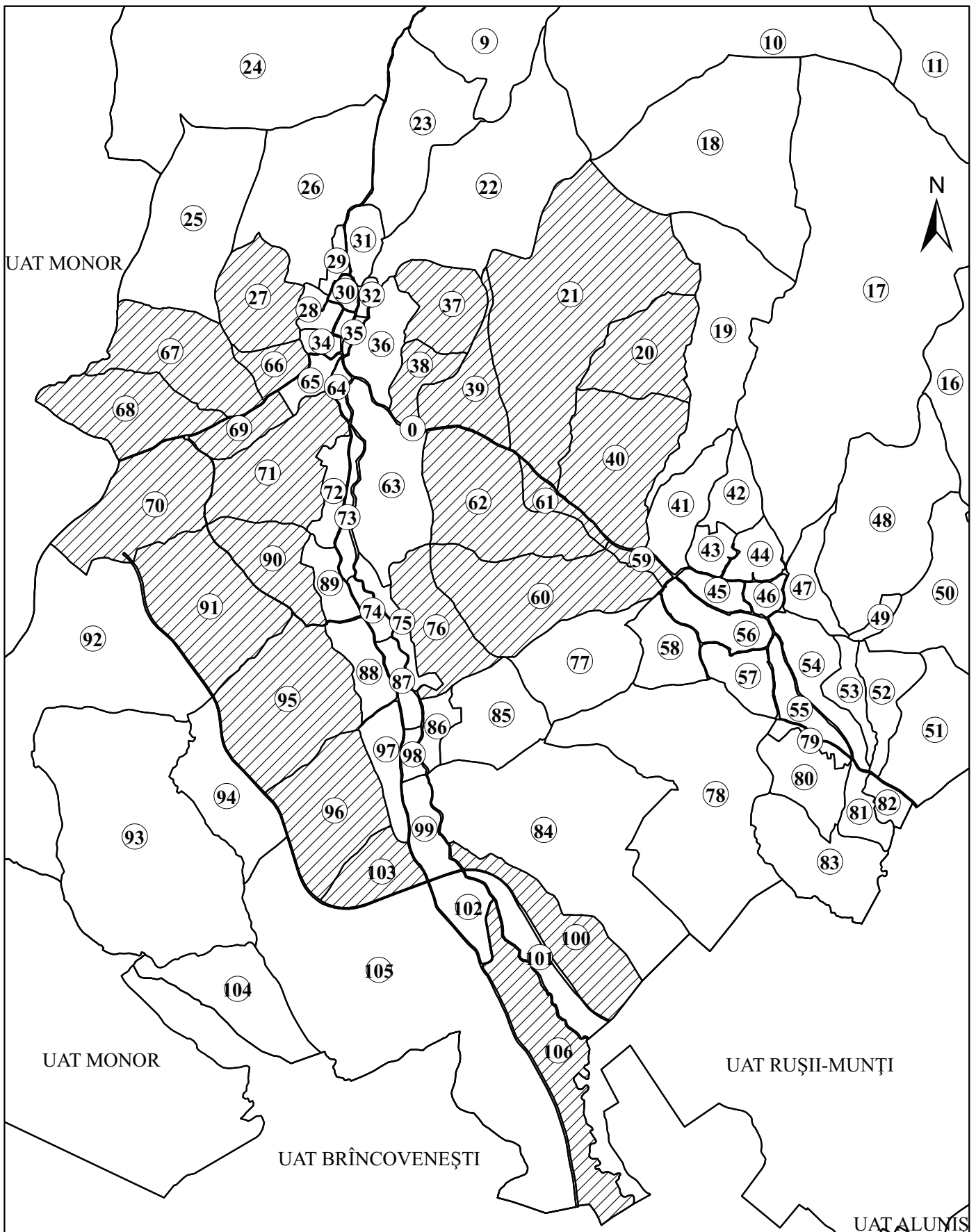

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: VĂTAVA

Sectoare: 20, 21, 27, 37, 38, 39, 40, 59, 60, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 76, 90, 91, 95, 96, 100, 103, 106

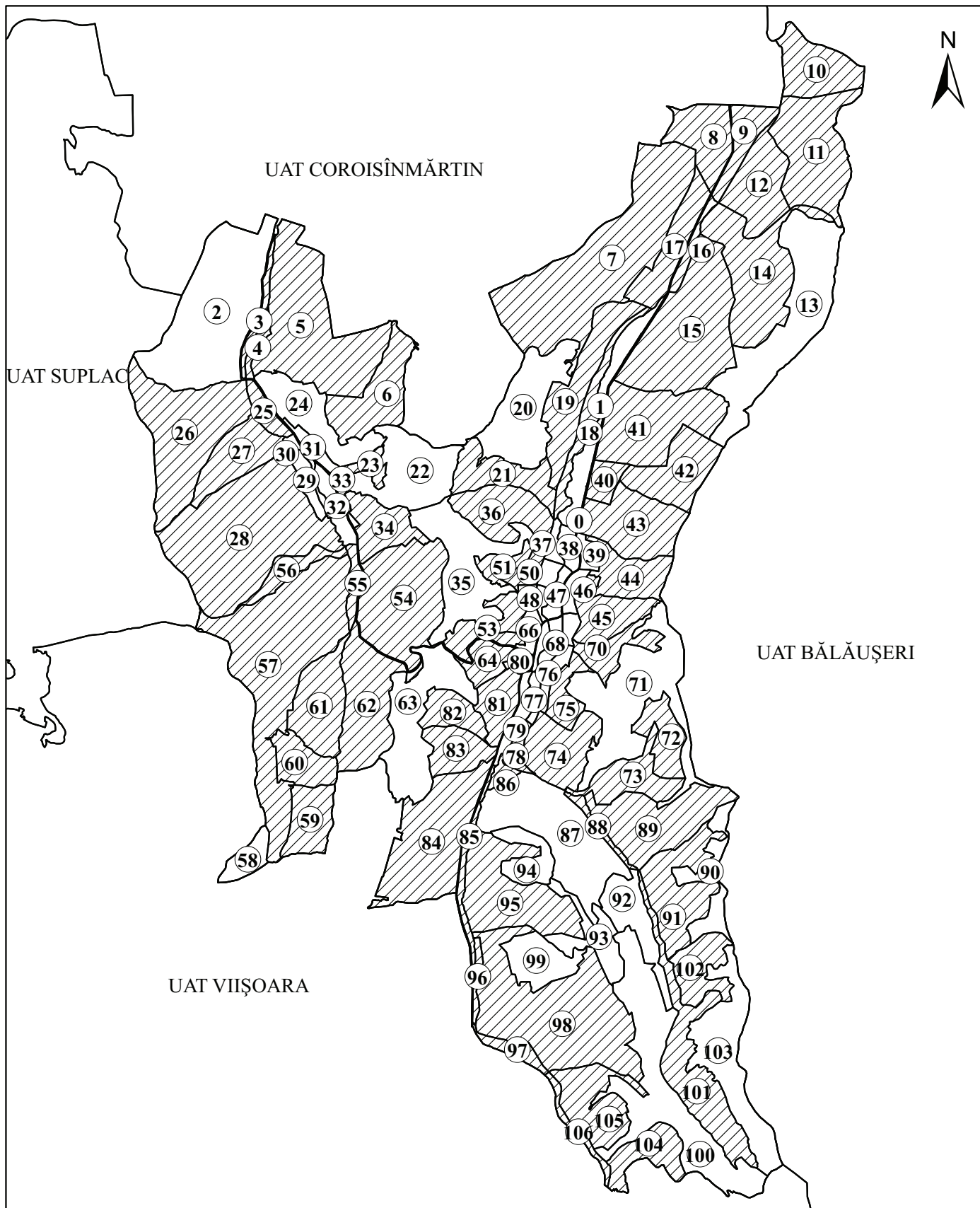

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: ZAGĂR

Sectoare: 3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,14,15,16,17,18,19,21,23,25,26,27,28,34,36,40,41,42,
43,44,45,50,51,53,54,55,56,57,59,60,61,62,64,65,70,72,73,74,75,
78,81,82,83,84,85,86,88,89,91,95,96,97,98,101,102,104,105,106

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două
unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a două unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Dumbrava — sectoarele cadastrale nr. 7, 19, 28, 30 și 31;

b) unitatea administrativ-teritorială Obârșia de Câmp — sectoarele cadastrale nr. 3, 5, 12, 14, 21 și 23.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1 și 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

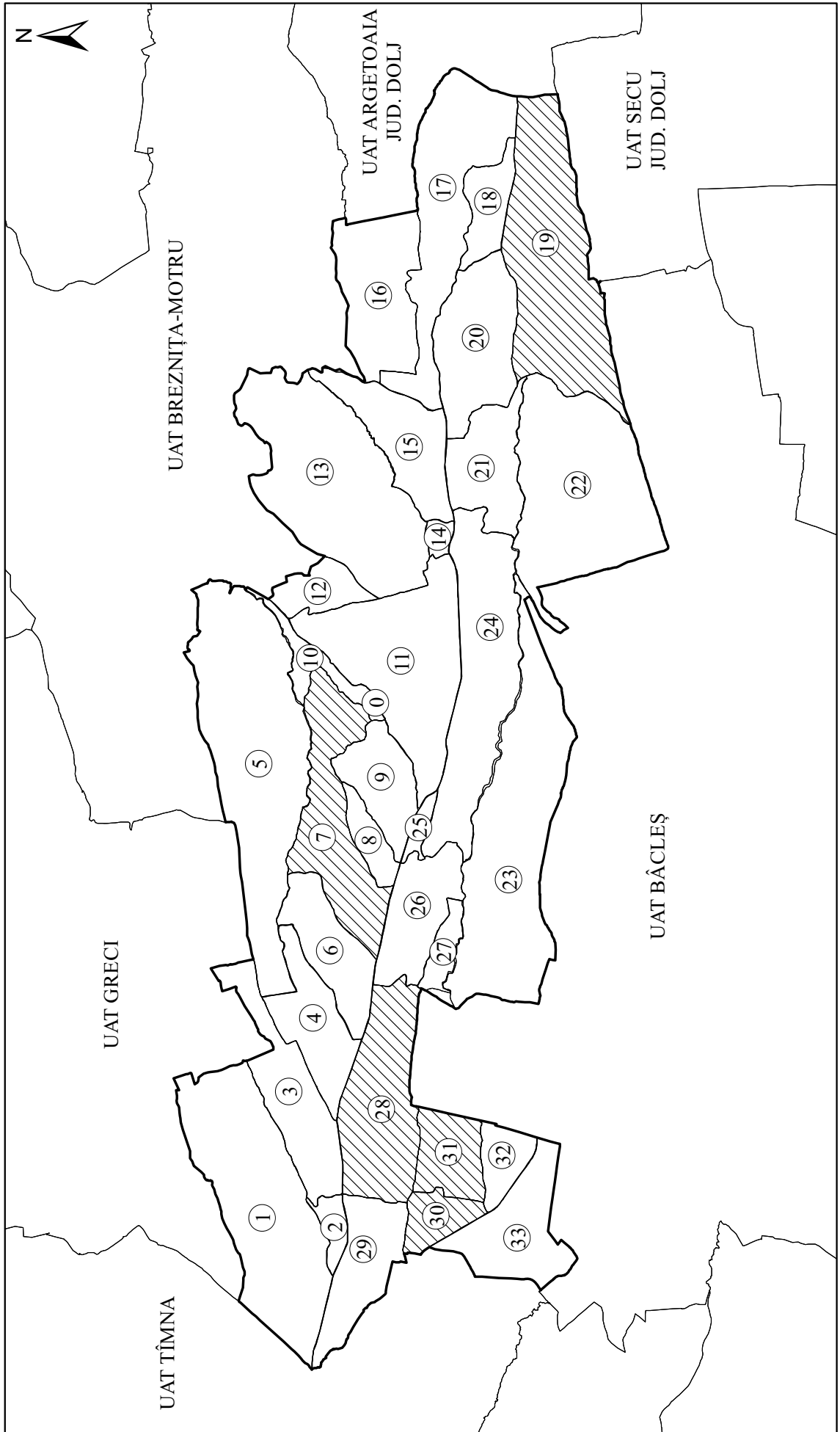
Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 5 ianuarie 2018.
Nr. 7.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MEHEDINȚI
 UAT: DUMBRAVA
 SECTOARE: 7, 19, 28, 30, 31

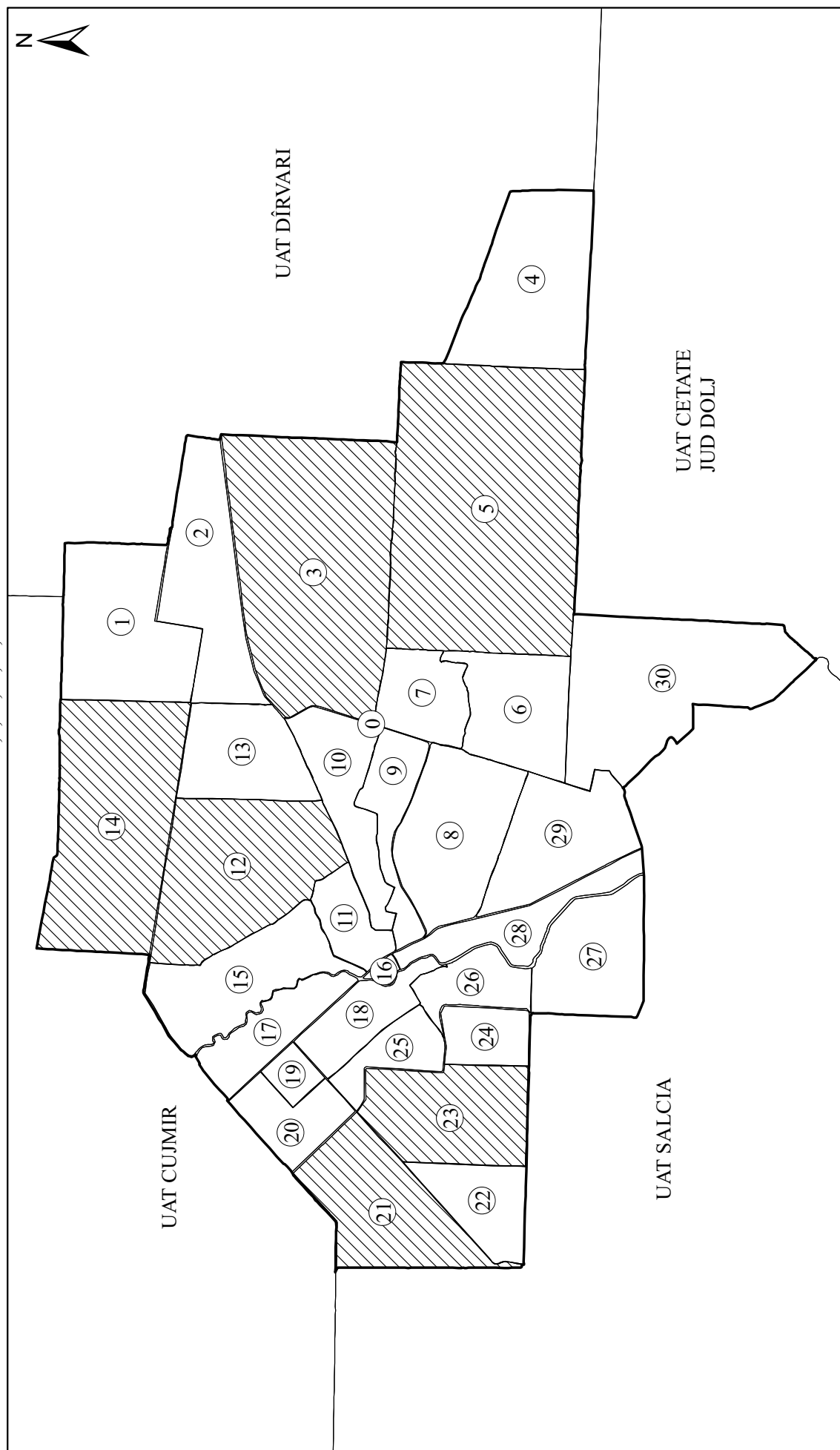

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MEHEDINȚI

UAT: OBÂRȘIA DE CÂMP

Sectoare: 3, 5, 12, 14, 21, 23

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 27**Ședința din 12 decembrie 2017**

Dosar nr. 2.683/1/2017

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Florentina Dragomir — judecător la Secția penală

Daniel Grădinaru — judecător la Secția penală

Luciana Mera — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Simona Cristina Neniță — judecător la Secția penală

Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală

Pe rol se află soluționarea sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.710/295/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept:

„— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile;

— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

Conform art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare, la ședința de judecată a participat doamna Liliana Miu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef birou în cadrul Secției judiciare — Serviciul judiciar penal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 2.683/1/2017 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că, la data de 22 noiembrie 2017, a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, doamna judecător Florentina Dragomir, care a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, la dosar nefiind depuse puncte de vedere din partea acestora privind chestiunea de drept supusă judecării.

În continuare, magistratul-asistent a arătat că la dosar au transmis puncte de vedere Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Suceava, fiind conturate două opinii, astfel cum sunt menționate în raportul depus la dosar.

De asemenea, a învederat că Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și-a exprimat în scris punctul de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

A mai arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, la dosar fiind comunicate puncte de vedere formulate de către Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept din cadrul Universității din Craiova, Facultatea de Drept din cadrul Universității „Nicolae Titulescu” din București și Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

La data de 31 octombrie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar penal a depus la dosar adresa nr. 2.453/C/2.628/III-5/2017, prin care s-a adus la cunoștință faptul că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind comunicate, totodată, și concluzii scrise.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat reprezentantului Ministerului Public să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut, în principal, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării astfel cum sunt reglementate de dispozițiile art. 475 din Codul de

procedură penală, întrucât nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept în raport cu jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care a statuat, în mod constant, că îndeplinirea acestei condiții presupune ca problema de drept să fie una veritabilă și să privească interpretarea unor dispoziții legale, *in abstracto*, respectiv o dezlegare cu valoare de principiu.

Astfel, s-a apreciat că pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

Prin urmare, s-a arătat că, pentru a face obiectul unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, problema trebuie să fie exclusiv de drept, neputând face obiect al chestiunii de drept sesizările care combină elemente de fapt și de drept sau care pun în discuție aspecte concrete ale contextului cauzei și a căror dezlegare ar presupune inevitabil un examen al situației concrete care, de altfel, aparține în exclusivitate judecătorului fondului. Or, în cauză, chestiunea de drept este particularizată cu elemente procedurale ținând de poziția/prezența inculpatului, precum și de procesul de formare a convingerii instanței, de deliberare.

Referitor la punctul doi al sesizării s-a arătat că inculpatul, pe parcursul urmăririi penale, deși legal citat, nu s-a prezentat pentru a fi audiat în calitate de suspect și inculpat, după comiterea faptei părăsind țara, astfel încât cercetările au fost efectuate față de acesta în lipsă, iar în cursul cercetării judecătorești, deși legal citat, inculpatul nu s-a prezentat la niciun termen de judecată.

Pe cale de consecință, a susținut că al doilea aspect al chestiunii de drept nu îndeplinește condiția de a se afla în dependență cu soluționarea cauzei pe fond, astfel încât sesizarea este inadmisibilă.

Referitor la chestiunea de drept ce ar putea face eventual obiect al dezlegării date de instanța supremă, respectiv caracterul condiției prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal în raport cu caracterul facultativ al obligației impuse de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, dacă se va aprecia că o asemenea identificare a obiectului sesizării nu reprezintă o modificare a acestuia de către instanța chemată să dea dezlegare, parchetul a exprimat opinia în sensul că, amânarea aplicării pedepsei fiind un mijloc de individualizare judiciară a pedepsei, legiuitorul a impus o serie de condiții pentru incidența acestei instituții, astfel că includerea acordului infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, drept condiție de ordin subiectiv, printre condițiile de incidență ale instituției conduce la o unică concluzie, aceea conform căreia aceasta are aceeași valoare legală ca și celelalte condiții, respectiv este o condiție imperativă care trebuie îndeplinită cumulativ, alături de celelalte.

Concluzia caracterului imperativ al condiției prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal s-a apreciat că rezultă din însuși modul de sistematizare a reglementării amânării aplicării pedepsei, în doctrină fiind arătat în mod expres că în ipoteza absenței unui asemenea acord nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei, chiar dacă impunerea prestării unei munci neremunerate în folosul comunității are caracter facultativ.

A mai arătat că cele impuse de prevederile art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu se află în relație exclusivă, univocă cu obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, ci se află în relație de condiționare necesară cu însăși existența instituției amânării aplicării pedepsei.

S-a mai arătat că un argument în același sens îl reprezintă și dispozițiile art. 378 alin. (3) din Codul de procedură penală, care

prevăd că, în situațiile în care legea prevede posibilitatea ca inculpatul să fie obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, acesta va fi întrebat dacă își manifestă acordul în acest sens.

În consecință, s-a arătat că indiferent de faptul că instanța va stabili sau nu în sarcina inculpatului obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pentru a se dispune amânarea aplicării pedepsei trebuie să existe consimțământul inculpatului pentru prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, în lipsa acestui acord, inculpatul nu are vocația de a beneficia de amânarea aplicării pedepsei, indiferent dacă instanța urmărește să îl oblige sau nu la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, neîndeplinirea acestei condiții determinând inaplicabilitatea instituției.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, iar dosarul a fost reținut în pronunțare asupra problemei de drept supuse dezlegării.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din 26 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 1.710/295/2016, în baza art. 475 alin. (1) din Codul de procedură penală, a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept:

„— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta munca neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile;

— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile”.

II. Expunerea succintă a cauzei

În primul ciclu procesual, prin Sentința penală nr. 278 din 21 iunie 2017, a Judecătoriei Sănnicolau Mare — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 1.710/295/2016, a fost condamnat inculpatul P.M.N., la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, raportat la art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală.

În esență s-a reținut că, la data de 31 august 2015, inculpatul P.M.N. a condus pe drumurile publice din orașul Sănnicolau Mare mopedul marca KEWAY cu număr de înregistrare Dudeștii Vechi 1119, fără a poseda permis de conducere și a produs un accident rutier soldat cu avarierea autoturismului marca Renault Symbol cu număr de înmatriculare TM-74-JUR, condus de numitul J.I.

De asemenea, instanța de fond a reținut că inculpatul nu a fost audiat în calitate de suspect deoarece nu a fost găsit la locuința sa din orașul Sânnicolau Mare, întrucât după comiterea faptei a părăsit țara (fiind plecat la muncă în străinătate), astfel încât în cursul urmăririi penale cercetările față de acesta au fost efectuate în lipsă.

La primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, prima instanță nu a avut posibilitatea să îl întrebe pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, având în vedere că, deși legal citat, acesta nu s-a prezentat la termenul de judecată fixat.

Prin urmare, prima instanță a considerat că nu poate reține cauza de reducere a pedepsei prevăzute de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Totodată s-a reținut că, întrucât inculpatul nu și-a exprimat acordul cu privire la prestarea unei munci neremunerată în folosul comunității, nu poate dispune, ca modalitate de executare a pedepsei, amânarea aplicării pedepsei și nici suspendarea sub supraveghere a executării acesteia, singura modalitate fiind cea privativă de libertate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel inculpatul, prin apărătorul desemnat din oficiu.

La termenul din 26 septembrie 2017, nefiind alte cereri de formulat, cauza a rămas în pronunțare, inculpatul nefiind prezent la termenul de judecată, deși a fost legal citat.

III. Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problemele de drept a căror dezlegare se solicită

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

2. Referitor la problemele de drept ce formează obiectul sesizării

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a apreciat că soluția ce ar trebui adoptată, în cazul problemei de drept a interpretării dispozițiilor art. 83 din Codul penal, este în sensul că voința legiuitorului nu a fost aceea de a nu putea beneficia de amânarea aplicării pedepsei infractorul care nu își manifestă în mod expres acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității sau refuză să își dea acest acord în limita în care instanța apreciază că în raport cu datele personale ale infractorului și infracțiunea săvârșită nu este necesară stabilirea unei astfel de obligații în sarcina celui în cauză; a aprecia un astfel de acord ca o condiție indispensabilă pentru a se putea dispune amânarea aplicării pedepsei poate fi privit ca un formalism excesiv ce nu servește scopului și funcțiilor pedepsei penale.

IV. Punctul de vedere al procurorului și al inculpatului cu privire la problemele de drept a căror dezlegare se solicită

Procurorul a arătat că, în opinia sa, nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei fără acordul expres al inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, chiar și în situația în care, cu ocazia deliberării asupra cauzei, instanța va aprecia că nu se impune stabilirea acestei obligații.

Inculpatul, prin apărător din oficiu, a arătat că s-ar putea dispune amânarea aplicării pedepsei și în cazul în care inculpatul nu se prezintă pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității.

V. Punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că în această materie, la nivelul instanțelor, au fost conturate mai multe opinii, după cum urmează:

Într-o opinie, majoritară, s-a apreciat în sensul că, întrucât în dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal se prevede în

mod expres acordul inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pentru a beneficia de instituția amânării aplicării pedepsei, instanța nu poate dispune această amânare fără acordul expres al inculpatului în acest sens, de asemenea nici în cazul în care inculpatul refuză să își dea acordul de a presta muncă în folosul comunității.

În acest sens s-au pronunțat următoarele instanțe: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Suceava, fiind transmise hotărâri în acest sens.

Într-o altă opinie, minoritară, unele instanțe arondate acestor curți de apel au arătat că *nu este o condiție imperativă* manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal atunci când inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul și nici atunci când inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul, în situația în care instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Curtea de Apel București, în opinie majoritară, a apreciat că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat reprezintă una dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca instanța să dispună amânarea aplicării pedepsei, chiar dacă, în concret, nu va opta pentru stabilirea acestei obligații; dispozițiile imperative ale art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu pot conduce la altă interpretare, fiind anexate hotărâri pronunțate în acest sens.

La aceeași instanță s-a exprimat și o opinie minoritară, în sensul că nu este obligatorie îndeplinirea condiției prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal în cazul în care instanța optează pentru impunerea obligației de a se presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar inculpatul nu se prezintă pentru a-și da acordul în sensul prestării unei munci în folosul comunității, atât timp cât condiția existenței acestui acord este prevăzută de lege în beneficiul inculpatului (pentru a nu fi obligat la muncă forțată), iar nu pentru a impune instanței de judecată să pronunțe o soluție de condamnare cu executarea pedepsei în regim privativ de libertate în cazul în care un astfel de acord nu există.

De asemenea, la nivelul acestei instanțe a fost exprimat și punctul de vedere în sensul respingerii sesizării, ca inadmisibilă, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, atât timp cât din încheierea pronunțată de instanța de trimitere rezultă fără echivoc faptul că în cauză inculpatul nu s-a prezentat la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă în folosul comunității, așa încât nu poate avea legătură cu soluționarea pe fond a cauzei ipoteza în care inculpatul se prezintă la judecată și, cu ocazia audierii, arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității.

VI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Referitor la chestiunile de drept care formează obiectul sesizării prealabile în Dosarul nr. 2.683/1/2017 s-a susținut că, în interpretarea dispozițiilor art. 83 din Codul penal, manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție a amânării aplicării pedepsei, a cărei neîndeplinire are ca efect imposibilitatea instanței de a dispune amânarea aplicării pedepsei, indiferent dacă neîndeplinirea acestei condiții este determinată de neprezentarea inculpatului la judecată sau de exprimarea refuzului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității și independent de caracterul

facultativ al impunerii obligației de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Astfel, s-a arătat că dispozițiile art. 83 din Codul penal reglementează condițiile amânării aplicării pedepsei, enumerând în cuprinsul alin. (1) un prim set de patru condiții [art. 83 alin. (1) lit. a)—d) din Codul penal], a căror îndeplinire creează premisele pentru a se dispune amânarea aplicării pedepsei, set de condiții care include manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a mai arătat că din modul în care legiuitorul a formulat partea introductivă a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Codul penal rezultă că cele patru condiții enumerate în art. 83 alin. (1) lit. a)—d) din Codul penal trebuie să fie întrunite cumulativ, iar neîndeplinirea uneia dintre acestea, inclusiv a condiției prevăzute în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, are ca efect imposibilitatea instanței de a dispune amânarea aplicării pedepsei.

Totodată, s-a menționat că în cuprinsul dispozițiilor art. 83 din Codul penal ca, de altfel, în întreg cuprinsul dispozițiilor care alcătuiesc secțiunea consacrată amânării aplicării pedepsei, legiuitorul nu a inclus nicio dispoziție legală derogatorie, care să permită dispunerea amânării aplicării pedepsei în ipoteza în care una dintre condițiile enumerate în art. 83 alin. (1) lit. a)—d) din Codul penal nu este îndeplinită și, în consecință, s-a apreciat că nu a creat un temei legal care să permită dispunerea amânării aplicării pedepsei în ipoteza în care condiția prevăzută în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu este îndeplinită.

Prin urmare, în absența unui temei legal, s-a reținut că neîndeplinirea condiției prevăzute în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal — ca a oricăreia dintre celelalte condiții prevăzute în art. 83 alin. (1) din Codul penal — are ca efect imposibilitatea instanței de a dispune amânarea aplicării pedepsei, indiferent de cauza care a determinat neîndeplinirea condiției (neprezentarea inculpatului la judecată sau refuzul acestuia de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității).

Totodată, s-a arătat, referitor la caracterul facultativ al impunerii obligației de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, reglementată în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, că acesta nu transformă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității prevăzută în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal într-o condiție facultativă a amânării aplicării pedepsei. În acest sens s-a arătat că îndeplinirea condiției prevăzute în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, referitoare la manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, nu are numai rolul de a asigura conformitatea reglementării cu art. 4 paragrafele 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în materia muncii forțate sau obligatorii, impunerea acestei cerințe are și rolul de a contribui la formarea convingerii instanței că nu se impune aplicarea unei pedepse, precum și rolul de a reflecta atitudinea inculpatului în raport cu comunitatea și disponibilitatea de a realiza o activitate în folosul acesteia, ca elemente pe baza cărora se poate dispune o soluție de amânare a aplicării pedepsei.

În consecință, s-a arătat că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității nu se poate transforma într-o condiție facultativă a amânării aplicării pedepsei, în ipoteza în care instanța nu ar impune obligația reglementată în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Și din punct de vedere practic s-a arătat că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității se realizează anterior momentului în care instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. Or, în cadrul individualizării pedepsei instanța verifică îndeplinirea condițiilor amânării aplicării pedepsei și, numai în ipoteza în care constată

îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute în art. 83 din Codul penal, evaluează dacă se impune sau nu se impune executarea uneia sau a mai multor obligații prevăzute în art. 85 alin. (2) din Codul penal, inclusiv a obligației de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității reglementată în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal și, în consecință, s-a apreciat că instanța poate evalua dacă s-ar impune sau nu s-ar impune obligația prevăzută în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal doar dacă, verificând în prealabil condițiile amânării aplicării pedepsei, a constatat îndeplinirea acestora.

În susținerea punctului de vedere au fost relevate și unele hotărâri judecătorești, prin care instanțele au constatat îndeplinirea condiției prevăzute în art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, dar nu au impus obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității prevăzută în art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal (cu titlu de exemplu s-a indicat Sentința nr. 10/F din 3 februarie 2017 a Curții de Apel Brașov — Secția penală, Sentința nr. 284/F din 9 octombrie 2014 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Decizia nr. 613 din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Decizia nr. 901 din 1 iunie 2016 a Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, Decizia nr. 709 din 27 noiembrie 2014 a Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori).

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării a apreciat, în principal, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării astfel cum sunt reglementate de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept în raport cu jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care a statuat, în mod constant, că îndeplinirea acestei condiții presupune ca problema de drept să fie una veritabilă și să privească interpretarea unor dispoziții legale, *in abstracto*, respectiv o dezlegare cu valoare de principiu.

În sprijinul acestei opinii a fost invocată jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, respectiv Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015; Decizia nr. 14 din 18 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 iunie 2016; Decizia nr. 16 din 22 mai 2015 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015; Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015; Decizia nr. 10 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2016, și Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016.

Astfel, s-a apreciat că pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, relevante în acest sens fiind deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 23 din 16 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 4 noiembrie 2015, și nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016).

Prin urmare, s-a arătat că, pentru a face obiectul unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, problema trebuie să fie exclusiv de

drept, neputând face obiect al chestiunii de drept sesizările care combină elemente de fapt și de drept sau cele care pun în discuție aspecte concrete ale contextului cauzei și a căror dezlegare ar presupune inevitabil un examen al situației concrete care, de altfel, aparține în exclusivitate judecătorului fondului. Or, în cauză, chestiunea de drept este particularizată cu elemente procedurale ținând de poziția/prezența inculpatului, precum și de procesul de formare a convingerii instanței, de deliberare.

Un alt argument în susținerea acestei opinii și care a vizat doar cea de-a doua întrebare l-a constituit neîndeplinirea cerinței ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei. Raportat la conținutul întrebării adresate de instanța de sesizare și la situația ce rezultă din actele și lucrările dosarului reiese că inculpatul, pe parcursul urmăririi penale, deși legal citat, nu s-a prezentat pentru a fi audiat în calitate de suspect și inculpat, după comiterea faptei părăsind țara, astfel încât cercetările au fost efectuate față de acesta în lipsă, iar în cursul cercetării judecătorești, deși legal citat, nu s-a prezentat la niciun termen de judecată. Prin urmare, premisa din cuprinsul întrebării (respectiv situația în care inculpatul, cu ocazia audierii, arată că nu își dă acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității) nu se regăsește în cauză. Pe cale de consecință, al doilea aspect al chestiunii de drept nu îndeplinește condiția de a se afla în dependență cu soluționarea cauzei pe fond, astfel încât sesizarea este inadmisibilă.

Referitor la chestiunea de drept ce ar putea face eventual obiect al dezlegării date de instanța supremă, respectiv caracterul condiției prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal în raport cu caracterul facultativ al obligației impuse de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, dacă se va aprecia că o asemenea identificare a obiectului sesizării nu reprezintă o modificare a acestuia de către instanța chemată să dea dezlegare, parchetul a exprimat opinia în sensul că amânarea aplicării pedepsei fiind un mijloc de individualizare judiciară a pedepsei, legiuitorul a impus o serie de condiții pentru incidenta acestei instituții, astfel că includerea acordului infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, drept condiție de ordin subiectiv, printre condițiile de incidentă ale instituției conduce la o unică concluzie, aceea conform căreia aceasta are aceeași valoare legală ca și celelalte condiții, respectiv este o condiție imperativă care trebuie îndeplinită cumulativ, alături de celelalte.

Concluzia caracterului imperativ al condiției prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal s-a apreciat că rezultă din însuși modul de sistematizare a reglementării amânării aplicării pedepsei, în doctrină fiind arătat în mod expres că în ipoteza absenței unui asemenea acord nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei, chiar dacă impunerea prestării unei munci neremunerate în folosul comunității are caracter facultativ.

Condiția prevăzută de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu este în relație exclusivă, univocă cu obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, ci se află, în primul rând, în relație de condiționare necesară cu însăși existența instituției amânării aplicării pedepsei. S-a mai arătat că un argument în același sens îl reprezintă și dispozițiile art. 378 alin. (3) din Codul de procedură penală care prevăd că, în situațiile în care legea prevede posibilitatea ca inculpatul să fie obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, acesta va fi întrebat dacă își manifestă acordul în acest sens.

În consecință, s-a arătat că, indiferent de faptul că instanța va stabili sau nu în sarcina inculpatului obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pentru a se dispune amânarea aplicării pedepsei trebuie să existe consimțământul inculpatului pentru prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității; în lipsa acestui acord, inculpatul nu are vocația de a beneficia de amânarea aplicării pedepsei, indiferent dacă

instanța urmărește să îl oblige sau nu la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, neîndeplinirea acestei condiții determinând inaplicabilitatea instituției.

VIII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Universitatea din Craiova — Facultatea de Drept a apreciat că manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută de art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situațiile în care inculpatul, fie nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul, fie cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv obligația de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 zile.

Universitatea „Nicolae Titulescu” din București — Facultatea de Drept a apreciat că manifestarea din partea inculpatului a acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității este o condiție necesară pentru ca instanța să poată pronunța soluția de amânare a aplicării pedepsei.

Universitatea de Vest din Timișoara — Facultatea de Drept a apreciat că se impune respingerea, ca inadmisibilă a sesizării, față de claritatea interpretării dispozițiilor art. 83 din Codul penal, ce prevăd fără echivoc condiția existenței acordului inculpatului pentru a se dispune amânarea aplicării pedepsei.

Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca — Facultatea de Drept a apreciat că nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei în cazul în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, exceptând situația în care acest acord este exprimat, de exemplu, printr-o declarație autentică și cu atât mai puțin atunci când inculpatul declară în mod neechivoc că nu consimte la prestarea muncii.

IX. Dispozițiile legale incidente

Art. 83 din Codul penal. Condițiile amânării aplicării pedepsei

„(1) Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(...)

Art. 85 din Codul penal. Măsurile de supraveghere și obligațiile

„(...)

(2) Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații:

(...)

b) să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă cuprinsă între 30 și 60 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabilește prin legea de executare a pedepselor;

(...)”

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul respingerii ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, în Dosarul nr. 1.710/295/2016, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de către Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în conținutul art. 475 din Codul de procedură penală legiuitorul a prevăzut posibilitatea anumitor instanțe, inclusiv a curții de apel, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Ca atare, față de prevederile legale invocate, se constată că pentru a fi admisibilă, o sesizare formulată în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să îndeplinească cumulativ trei cerințe, respectiv: existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de articolul anterior menționat (cerință ce vizează etapa procesuală în care se poate formula această sesizare și titularul sesizării); soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării (cerință ce vizează natura chestiunii de drept și consecințele juridice directe ale dezlegării asupra modului de rezolvare a fondului cauzei); problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii (cerință privind inexistența unei dezlegări anterioare prin vreunul dintre mecanismele de unificare a practicii judiciare).

În realizarea analizei admisibilității sesizării prin prisma criteriilor enunțate în cele ce preced, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că în cauză este îndeplinită prima condiție privind existența unei cauze pendinte aflată în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Timișoara — Secția penală fiind investită în Dosarul nr. 1.710/295/2016 cu soluționarea apelului declarat de inculpatul P.M.N. împotriva Sentinței penale nr. 278 din 21 iunie 2017 a Judecătoriei Sânicolau Mare — Secția penală.

De asemenea este îndeplinită și cea de-a treia condiție de admisibilitate a sesizării instituite de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv chestiunea de drept cu a cărei dezlegare a fost sesizată instanța supremă nu a primit o dezlegare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

Cât privește a doua condiție ce vizează legătura dintre chestiunile de drept sesizate și soluționarea pe fond a apelului

inculpatului, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că aceasta nu este îndeplinită pentru niciuna dintre întrebările formulate de titularul sesizării.

Referitor la cele două întrebări prin care se solicită dezlegarea chestiunilor de drept „dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile” și „dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prev. la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile”, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că pentru prima întrebare nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept, iar pentru cea de-a doua, nici condiția referitoare la aptitudinea dezlegării de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei.

Astfel, în mod constant în jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție a statuat în interpretarea sintagmei „chestiune de drept” în sensul că, pentru a se putea aprecia că această condiție este îndeplinită, este necesar, pe de o parte, ca între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția ce urmează a fi dată de către instanță să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (deciziile nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014 și nr. 19 din 15 septembrie 2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014), iar, pe de altă parte, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale ce țin de particularitățile fondului speței.

Totodată, s-a mai reținut că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de normele procesual penale pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile atunci când întrebarea formulată a depășit cadrul unei interpretări *in abstracto* a dispozițiilor legale. Astfel, prin Decizia nr. 16 din 22 mai 2015 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015, sesizarea a fost respinsă, ca inadmisibilă, constatându-se că prin formularea acesteia se tinde, în realitate, la pronunțarea unei decizii definitive și obligatorii cu privire la o chestiune de fapt, ceea ce excedează procedurii prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală; deciziile nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015, nr. 14 din 18 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 iunie 2016, și nr. 10 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2016, prin care sesizările au fost respinse ca inadmisibile, reținându-se că este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței; deciziile

nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016 și nr. 23 din 16 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 4 noiembrie 2015, prin care sesizările au fost respinse ca inadmisibile, reținându-se că hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept. În egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecății; pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

Or, față de modalitatea formulării celor două întrebări de către instanța de trimitere, care combină elemente de fapt și de drept sau care vizează particularitățile cauzei privind prezența/absența inculpatului de la judecata apelului sau poziția procesuală a inculpatului în sensul exprimării refuzului de a presta o muncă în folosul comunității, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, în realitate, nu se solicită interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, ci o rezolvare a fondului cauzei în limitele investirii sale ca instanță de apel, raportat la elemente de fapt din dosar, astfel că nu este îndeplinită condiția restrictivă de admisibilitate prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală ce vizează dezlegarea cu valoare de principiu a unei chestiuni de drept.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

În numele legii,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr. 1.710/295/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul nu se prezintă la judecată pentru a-și exprima acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile;

— dacă manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de către inculpat, prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, reprezintă o condiție imperativă pentru a se putea reține ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal pentru amânarea aplicării pedepsei în situația în care inculpatul, cu ocazia audierii arată că nu își dă acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța apreciază că nu se impune stabilirea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal, respectiv stabilirea obligației de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă între 30 și 60 de zile.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 12 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE

judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Liliana Miu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

